

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಆಗಸ್ಟ್ 1985 ✓

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಶ್ರೀ ಮಹಾಶ್ವೇತಾ 'ಚಂದ್ರಮಾವು'
ಪ್ರಕಾಶನರು: ಮೈಸೂರು

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು
ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಗಾಯನವನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಮಾಡುವ
ದಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸುವ ಬುದ್ಧಿ
ವಂತರೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತುಕತೆಗಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ
ಹಿತಚಿಂತಕರಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು
ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮಾತು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಎಡಬಿರುಗಾಳಿ
ಅರೋಪಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. "ನಧಿಗಳ ಗುಟ್ಟು" ರಾಜನಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥೆಯಾದರೂ ನಮಗೆ ಕೊಡುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇದೇ.

ಅ ಮ ರ ವಾ ನೆ

ವಿದ್ಯಾವಿನಯ ಸಂಪನ್ನೇ ವಿದ್ಯಾಹೀನೇ ಅಥವಾ ಸತಿ
ಸ್ವಚರೀ ಪರಕೀಯೇ ಚ ಪಂಡಿತಾಃ ಸದುದರಶಿನಾಃ

ವಿದ್ಯಾವಿನಯಗಳಿರುವವನನ್ನು, ಅವುಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದವನನ್ನು,
ಸತ್ಪುರುಷನನ್ನು, ತನ್ನವನನ್ನು, ಇತರರನ್ನೂ ಸಹ ವಿದ್ವಾಂಸರು
ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವರು.

ಪಂಪುಟ : ೭೫ ಅಗಸ್ಟ್ '೮೫ ಸಂಚಿಕೆ : ೨

ಪರಿ ಪ್ರಕಾಶನ. ೨-೦೦ :: ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಚೌಧು ರೂ. ೨೪-೦೦

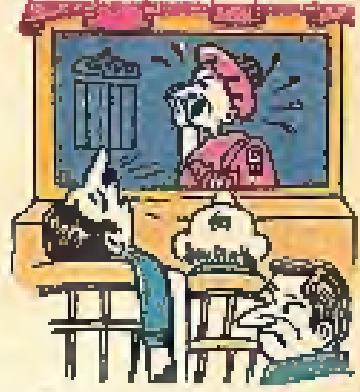

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನೇ ನಾಣ್ಯಗಳು

ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅವು ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಣ್ಯಗಳೆಂದು, ಅರೀಫಾ ಎಕ್ಸ್‌ಮಾನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪುರಾಣಿಕ "ಫಾನ್" ಹುಬ್ಬೆ ಆಧಾರವು ಹೊಮ್ಮಿತು.

ಹೊಚ್ಚ ಮೊಸ ಪ್ರಮಾಣ

ಉನ್ನತ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲು ಮೊತ್ತ ಪ್ರಪಂಚದ ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ವಿವರೀತ ಬೇಸದ ಪಡಿಸುವ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನ್ಯೂಜೀಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ವಿರೂಪಣಗಿದೆ. "ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಆರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಶ್ವ ಮಾಣೀಕಾಗಿ ಬಂತು" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಆ ಕಮಿಟಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಫಿಲ್ಮ್ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಎಕ್ಸ್‌-ರೇಗಳು

ಫಿಲ್ಮ್ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಎಕ್ಸ್‌ರೇ ತೆಗೆಯುವ ವಿಧಾನವು, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲನೇ ಸಾರಿಯಾಗಿ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು. ಈ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ರೋಗ ವಿದಾನವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

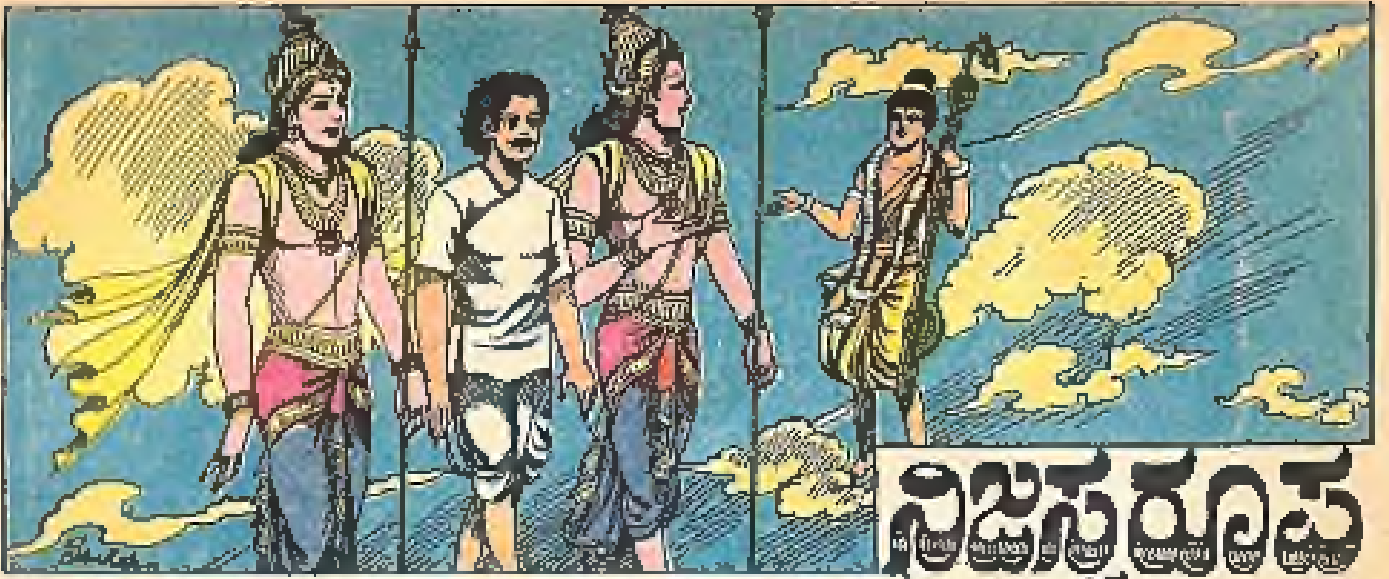

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

೧. ಹರ್ಷವರ್ಧನನ ಪರಿಚಾಲನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಬೈನಾ ಯೂತ್ರಿಕನು ಯಾರು ?
೨. ಎರಡನೇ ಮಲಕೇಶಿ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿ ಸೇರಿದವ ನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೆ ?

೩. ಕುತುಬ್‌ಮಿನಾರ್‌ಗಿಂತ ಎತ್ತರವಾದ ಶಿಖರ ನಿರ್ಮಿಸಲು ತಲೆಹಾಕಿ ಅದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಸತ್ತ ಸುಲ್ತಾನನು ಯಾರು ?
೪. ಅಕ್ಬರ್ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಅಧಿಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಅವನ ಪಯಸ್ಸು ಎಷ್ಟಯು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ ?
೫. ಭಕ್ತಶಕ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ತಂದೆಯ ಹೆಸರೇನು ?

(ಉತ್ತರ ೬೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ನಿಜಸ್ವರೂಪ

ಹಿರಿದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ನಾರದನು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಆಗ ದೇವದೂತರು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ನಾರದನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಇವನು ಯಾವ ಪುಣ್ಯವಂತ ? ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಇವನೇನು ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ದೇವದೂತರು, "ಇವನ ಹೆಸರು ಶರಭ ನೆಂದು. ಬದುಕಿದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ವಾಪಸಾಗ್ನೇ ಮಾಡಿದನು. ಇವನ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಯಮ ಧರ್ಮನೇ ಇವನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವಂತೆ ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದರಿಂದ ನೀವು ಯಮಧರ್ಮ ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ತಿಳಿದೀತು" ಎಂದರು.

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾರದನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಾಯಿತು. ಪಾಪಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ಥಳ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವನಂತೂ ಬೀವಿಸಿದ್ದಷ್ಟು.

ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ವಾಪಸಾಗ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವನೆಂದು ದೇವತೆಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸ ವೆಂದರೇನಿದು ? ಇದರೊಳಗಿರುವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಾರದನು ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಯಮಧರ್ಮರಾಜನು ನಾರದನನ್ನು ಗೌರವಾಚರ ಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿ ಕುಶಲ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ನಾರದನು ತಾನು ನೋಡಿದ ಶರಭನೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬಂದ ಸಂದೇಹವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಯಮಧರ್ಮರಾಜನು ಮುಗುಳು ನಗುವಿನಿಂದ, "ಆ ಶರಭನು ಬಹಳ ಬಡವನಾಗಿರುವವನು. ಆದುದ ರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಏನೋ ಒಂದು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು ಪೂರ್ವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಇರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡವನೊಬ್ಬನು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ. ಶರಭನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಿರಕರವಟ್ಟು.

ಬಹುಶಃ ಕಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತನಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ದಾನಮಾಡಿ
ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಅಸಹಾಯಕನೆಂದು
ಸುಮ್ಮನಿರುವನೇ ಹೊರತು, ಮಾತಿನ ಮೋಡಿ
ಯನ್ನು ಹೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೃದಯ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲದ
ದನ್ನು ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಮಾತಿನ
ಜಾಲ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕುತ್ಸಿತ ಬುದ್ಧಿಯ
ವರಿಗೇ ಈ ಬಗೆಯ ಮಾತಿನ ಗಾರುಡಿತನವಿರುತ್ತದೆ.
ಈ ಶರಭನು ಅಂತಹವನೆಂದೇ ನನ್ನ ಅನುಮಾನ.
ನಿನ್ನ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧನವು ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ
ಮಾಡಿ, ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರನ್ನೇ
ಯಮಧರ್ಮನೊಸುವಿ ನನಗೆ ತೋರಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿ
ದನು. ಇನ್ನು ನಿನ್ನಿಷ್ಟ" ಎಂದನು ನಾರದ.

"ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ, ನಾರದಾ!" ಎಂದು
ಯಮಧರ್ಮನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಕಿಂಕರನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಶರಭನನ್ನು ಹಿಂದೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಅನಂತರ ಯಮಧರ್ಮನು ನಾರದನ ಸಲಹೆಯ
ಪ್ರಕಾರ ಶರಭನನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು
ಬಿಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವು ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ
ದನು. ಈಗ ಶರಭನು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನಾಗಿದ್ದನು.
ಅವಾಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೆಚ್ಚಿನ
ಅಡಚಣೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬೇವಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅಪತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬನು ಶರಭನ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ
ಕೊಂಡು, ತನಗೇನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಶರಭನು ಅವನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕನಿಕರಪಡು
ವಂತೆ ನೋಡಿ, "ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನವ್ವಾ,
ನನ್ನ ಸಂವಾದನೆ ನನಗೂ ನನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೂ
ಸಾಕೊಸಾಲದಷ್ಟು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಯಾವ ಸಂವಾದನೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಹಣ
ಎರುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿದ
ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತಿನಿಂದ
ಆ ಪಾಪಗಳು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಕ್ಷಾಂತವಾದವು.
ಉಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನರಕದರ್ಶನ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ
ಈಗ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು
ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವ ರಹಸ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಯಮಧರ್ಮರಾಜಾ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ
ಮೋಸವಿದೆ. ಸರಳ ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯ ನಿನ್ನ
ಮೋಸ ಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅನುಮಾನ"
ಎಂದನು ನಾರದ.

"ಮೋಸವೇ? ಏನದು? ನಾನು ಮೋಸ
ಹೋಗುವಷ್ಟು ಏನಾಗಿದೆ?" ಎಂದು ಯಮನು
ಮೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುತ್ತಾ ಕೇಳಿದನು.

"ಮೋಸವೇ ಹೌದು. ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ
ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯನು, ತಾನೆಷ್ಟು

ನನಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಆದಾಯವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪದೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನಪ್ಪಾ, ಈಗೀನು ಮಾಡಲಿ ಹೇಳು” ಎಂದನು.

ನಾರದನು ಅದನ್ನು ಯಮಧರ್ಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ “ನೋಡಿದೆಯಾ? ಹಣ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ, ಆದಾಯವಿದ್ದರೂ ಮಾಡಿನ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ದಾಕೃತ್ತ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿದೆ” ಎಂದನು.

“ಇವನು ಇಂತಹ ನೋಟವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಹೋಯಿತು. ತಂದು ನಡೆದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿಸುತ್ತಾನೆ” ಎಂದನು ಯಮಧರ್ಮ.

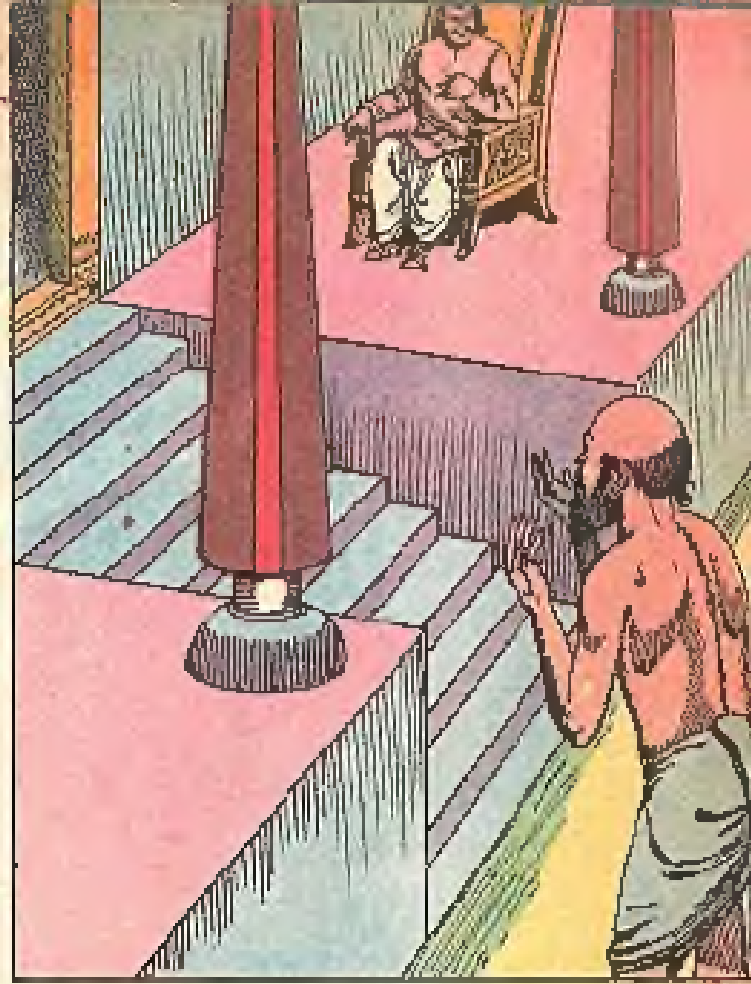
“ಅವರಬೇಡ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಪ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ. ಅವನು ಅರಿಸುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಅದನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಬದಲಾವಣೆ ಬರುವುದೋ ನೋಡೋಣ” ಎಂದನು ನಾರದ.

ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಶರಭನ ಹೊಲಗಳು ಎಲ್ಲರ ಹೊಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಫಲಿಸತೊಡಗುವವು. ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶರಭನು ಊರಿನ ನಡುವೆ ಅಂದವಾದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು.

ಆಗ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಶರಭನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಗೋಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ತನಗೇ ನಾರದನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಶರಭನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ, “ಈ ನಡುವೆ ನಾನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕುತ್ಸಿಗೆಯವರಗೆ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾದೀತು ಹೇಳು” ಎಂದನು ಕೇಳಿದವನಿಗೆ ಮರುಮಾತಿಗೆ ಎದೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶರಭನು ಆ ವರ್ಷ ಬಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಆದಾಯದಿಂದ, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದನು. ಅದು ಕೂಡಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬಂದಿತು. ಬಂದ ಲಾಭದಲ್ಲಿ

ಸ್ವಲ್ಪ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದನು. ಅವನು ಈಗ ಶರಭನನ್ನು ನೆನಸಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕನಾದನು.

ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಧ್ಯಮ ಶರಾತಿ ಯವನು ಶರಭನನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಶರಭನು ಅವನು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ, “ನೋಡಪ್ಪಾ, ಈ ನಡುವೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಇದೀಗ ಅದನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ತೀರಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಗಂದಿರನ್ನು ಓದಿಕೊಳ್ಳಲಾ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೊಂದು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆ? ಅವರ ಗಾಳುವ ಖರ್ಚು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗದ ಹಾಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಪೇಟಾಟ ಇಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದನು.

ಆಮೇಲೆ ಶರಭಯ್ಯನು ವ್ಯಾವಾಹರದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ರಾಧೆಗಳಿಸುತ್ತ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಾಲ್ಕು ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಅವುಗಳಿಂದ ವಿವೇಕ ವರ್ತಕಕ್ಕೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಗ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಕೋಟಿಶ್ವರ ನಾದನು. ಈಗ ಅವನು ಶರಭಯ್ಯನಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಧನವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವನೂ ಒಬ್ಬನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಶರಭಯ್ಯನ ಸಹಾಯ ವನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಂದನು. ಶರಭಯ್ಯನು ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಮಯವಿಲ್ಲದವನಂತೆ, "ಇಕೋ ನೋಡು, ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ಕ್ಷಣವೂ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾಲೆ ಬಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯಮಾಡೇನು" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಮರುದಿನ ಅವನು ಬಹಳ ಆಶೆಯಿಂದ ಶರಭಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಶರಭಯ್ಯ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, "ಯಾರು ನೀನು? ಏನು ಕೆಲಸ?" ಎಂದು ಕಟುವಾಗಿ ಕೇಳಿದನು.

ಬಂದವನು ಸವ್ವಗಾಗಿ ತಾನು ನಿನ್ನ ಒಂದು ಹೋದವನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿ, ತನ್ನ ದೀನ ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದನು. ಶರಭಯ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು "ಈಗ ಒಂದಿಷ್ಟು

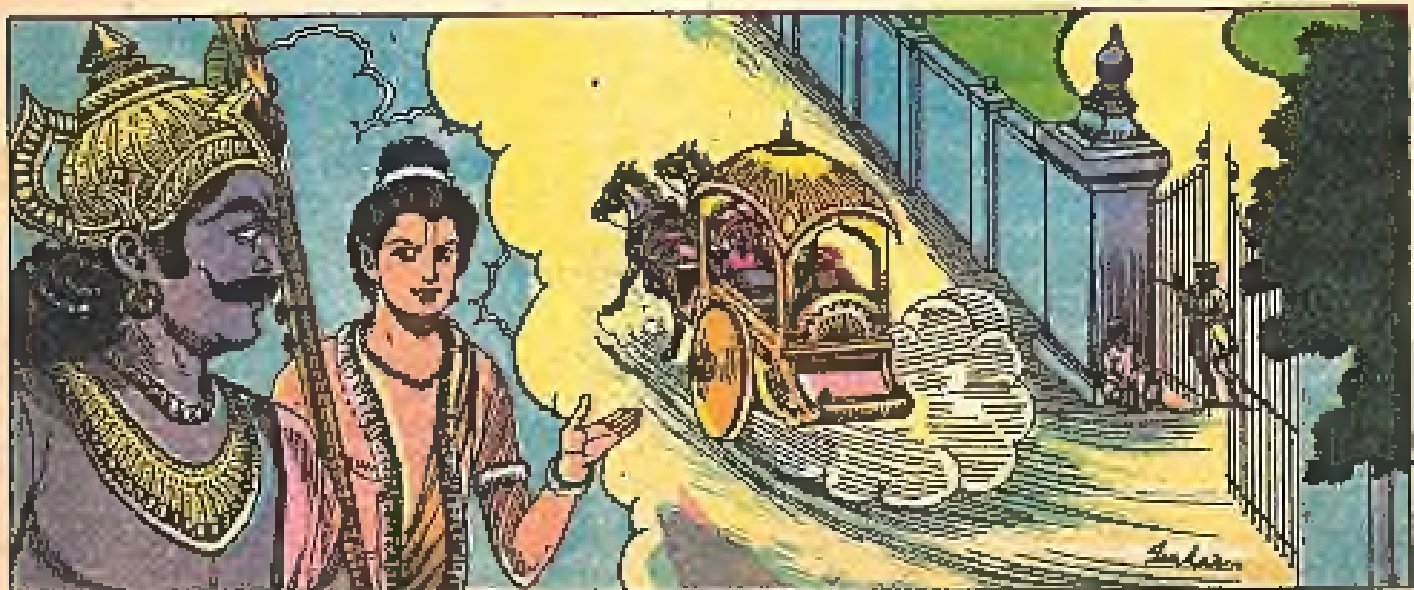
ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನಿಗಿಂತ ವರ್ತಕದ ಮೇಲೆ ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಹೊರಬಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದಿರುಗಲು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಗು ತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ನೋಡು. ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಸಹನೆಯಿಂದಿದ್ದು, ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದನು. ಈಗ ಶರಭಯ್ಯ ಹೊಸತಾಗಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ ಕಾವಲುಗಾರರು ಅವನು ಬಳಿಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ತಡೆದು ಬಿಟ್ಟರು.

ಅವನು ರಾತ್ರಿ ಪೂರಾ ಶರಭಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದನು. ಮರುದಿನ ಶರಭಯ್ಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅವನ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಇಕ್ಕಲ ಗಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಇದ್ದವರು ಅವನನ್ನು ಶರಭಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಶರಭಯ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ನಡೆದು ಕುದುರೆಗಳ ಸಾರೋಟದಲ್ಲಿ ಏರಿಕೊಂಡು ಎತ್ತರೋ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

"ಇನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಾಕು. ನಿಜಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯತು. ಅವನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಮಾಡಯ್ಯ ಯಮಧರ್ಮ" ಎಂದನು ನಾರದ.

ಯಮಧರ್ಮರಾಜನು ಕಿಹರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದುತರಿಸಿ ಅಸಹ್ಯವಾದ ನರಕ ಕೂಪಕ್ಕೆ ದೂಡಿಸಿದನು.

ಕೆಂಚುಕೋಟೆ

೯

[ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಜಾರನಿಯಿಂದ ಅವನ ಪಡೆಗೆ ಕಾತ್ಯರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದನು. ಒಂದು ಕೆಲಸವು ಎಷ್ಟು ಮರದಲ್ಲಿ ಕೆಂಚುಕೋಟೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಪಕ್ಕ ಪಕ್ಕಾದಿಗಳ ಭಾಷೆಗಳು ಅರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಿದುವು. ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ದಾಟುವ ಒಂದು ಮಹಾಸಮುದ್ರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕೊಡಾ ದರಿ ಅಂತೆ ಓಡ ಕೊಡಿದನು. —ಇನ್ನು ಓದಿ]

ನೋಡುವ ಸರ್ವದ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಓಡುವಾಗ ಜಾರದಂತೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದು ಭಕ್ತನ ಶಸ್ತ್ರ ಶೋಧವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನು ಕುದಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯ ಬೇಕಾದ್ದೇ. ಸುಮಾರು ನದಿಯ ಮಧ್ಯದವರೆಗೆ ಅವನು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಹು ಬಿಡುಗಡೆ ನದಿಯ ಅದಿ ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವಂಹಾಯಿತು. ತಾನು ಧರ್ಮದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬಂಕ ಹಿಡಿಯಿತೇನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಕೊಡಾ ಓದಿತು. ಪ್ರವಾಹದ ವೇಗಕ್ಕೆ

ಬಿಡುವ ಕೆಲವು ಅಲೆಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಕುಂತುರು ಗಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ಚುರುಗುಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ತಾನು ಬೋದ ತಪ್ಪಿ ನದಿಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವೆನೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಇವೆಲ್ಲ ಭಯ ಗಳ ನಡುವೆ, ಅತುರ ಉದ್ವೇಗಗಳ ನಡುವೆ ಅವನು ಮುಂದೆ ಓಡುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ತನಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಕೋತಿಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇದ್ದಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಮೈಗೆ ತಾಗುವ ಬಿಡುಗಡೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರಲು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ನದಿಗೆ ಬದಲು

ನೆಲದಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಸದ್ದು ಬಡುಕಿದನೆಂದು ಕೊಂಡು ಮರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದನು.

ಇದೀಗ ತಾನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿರು ಮೋಡ ದಂತೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಭಯಂಕರ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಬಡುಕಿ ಉಳಿದುದನ್ನು ನೆನೆದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಆಪಾದ ಮಸ್ತಕದ ಪರ್ಯಂತ ನಡುಗಿದನು. ಅವನು ಆ ದೊಡ್ಡ ಮರದಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತು ಆಯಾಸವಡುತ್ತ, ಆ ಮಹಾಸರ್ಪದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಅದರ ಪೂರ್ತಿ ಶರೀರ ಇನ್ನೂ ನದಿ ಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಪಾರಿಹಾರಿ ಓಡುವ ಕೋತಿಗಳದ್ದೋ, ಚಂದ್ರ ಮರ್ಮನದ್ದೋ ಲಕ್ಷ್ಯ ಅದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಅಡಿ ವ್ಯಾಸವಿರುವ ಅದರ ಕಪ್ಪುಗಿನ ತಲೆ, ಮರಗಳಾಚೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಕಾಣು ತಿತ್ತು. ಕೆಂಪಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕಣಿಗಳಂತಹ ಅದರ

ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೋಡಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಗಂಜಿಗಡೆ ನಡುಗಿದನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದರ ದೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಗಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಹಗೆ ಓಡಿದು ತನ್ನ ಪ್ಲಾಗಾದನ್ನು ಬರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡಲಾರದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದರ ಅದೃಷ್ಟದಕಾಳ ಆ ಸರ್ಪವು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿರುವ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೋಡು ತ್ತಿವ್ವ ಹಾಗೆ ಅದರ ತಲೆ ಮರಗಳಾಚೆಗೆ-ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅದರ ಶರೀರದ ಭಾಗವು ಮಾತ್ರ ಸುರಸನೆ ತಬ್ಬಮಾಡುತ್ತ, ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉಡೀಚಿ ಹೊರಳಿಸುತ್ತ ಇನ್ನೂ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಅದು ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ ?

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಆ ಸರ್ಪದ ದೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಳುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದ್ದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾಳೆಯ ಮರದ ಹಾಗೆ ರುವ ಅದರ ಶರೀರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮೋಡ ತೊಡಗಿದನು. ಅದರ ಶರೀರವು ಎಷ್ಟೆ ಸವರಿ ಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ತಳೆತಳಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಕವಚದ ಹಾಗೆ ಅಗ್ನಿಯೆತ್ತು ದವ್ವವಾದ ಪೊರೆ ಗಿಳಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ತಾನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ತಿವಿದರೂ ಕತ್ತಿಯ ವೊನೆ ಮುರಿದೀತೇ ಹೊರತು ಸರ್ಪದ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಇಳಿಯಲಾರದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಸಾಹಸಿಯಾದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದರ ಶರೀರವನ್ನು ತಿವಿದು ನೋಡ ಬೇಕೆಂದೇ ತೋರಿತು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಪದ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ಒಂದೇಟು ಹಾಕಿದನು. ಬಿಸಾಡದೋ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಬಿಂಗೊಲು ತಬ್ಬಿ ವಾಯಿಕೇ ಹೊರತು ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಅವನ ಪೆಟ್ಟು ಇರುವ ಕೆಚ್ಚಿದಂತೆಯೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಅತ್ಯಂತ ಅತ್ಯರ್ಥವಾದವನು. ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಫಲಧಾರದಿಂದ ಬಾಗಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಹಸಿವೆಯ ಸಂಕೇತ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಕೊಡಲಿ ಅವನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರಗೊರಿಸಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸರಸರನೆ ಎರಿದನು. ಅದು ಮಾವಿನಮರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕದರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಆನೆಯ ಘಂಟಾರವೊಂದು ಕೇಳಿತು. ಈ ಮರದ ಒಡೆಯನು ಅನೆಯೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಆ ಧ್ವನಿ ಬರುವ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು.

ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಆನೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಬಳ್ಳಿ ಪೊದರುಗಳೆಲ್ಲ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಆನೆಗಳು ಘಂಟಾರ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಟಕಟನೆ ಮುರಿಯುವ ಶಬ್ದಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೊರಡ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆನೆಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು?

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಕಿಟ್ಟಿದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಹಿಂದು ಮುಗಿಸಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಎಲೆಗಳಿಗೆ ಒರಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ತಾನಿರುವ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲಿನ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಎರುತ್ತಾ ಕೊಟ್ಟುಕೊನೆಯ ಕೊಂಬೆಗೆ ಹತ್ತಿ ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಬರುವ ಕಡೆಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ನೋಡಿದ ದೃಶ್ಯವು ಎಂತಹ ಭೈರವ ಕಾರಿಗಾದರೂ ಎದೆ ನಡುಗಿಸುವಂತಿದ್ದಿತು.

ದೂರದಿಂದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ದಾಟಿಬಂದ ಆ ಮಹಾ ಸರ್ಪವು ಒಂದು ಆನೆಯನ್ನು ಹನ್ನೆರಡರಿಂದ ಸುತ್ತಿ ಹಾಕಿ ಆನೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ

ಅಮುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಾಣಿಪಾಂಚಜನ್ಯ ತಿರುಲ್ಲಿರುವ ಅನೆ ಸರ್ಪದ ಬಾಯಿಗೆ ಸ್ವಾದಂತ ಹನ್ನೆರಡು ತಲೆಯನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಘಂಟಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಸೊಂಡಿರಿನಿಂದ ಆ ತರವನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಪಾನಾಧಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದು ಗುಂಪಿನ ಸಲಗವಾಗಿರಬೇಕು. ಉಳಿದ ಆನೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಪದ ಮೇಲೆ ಕೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಆನೆಗಳು ಭೀತಿಯಿಂದ ಕಿವಿಡುಡುಕುವಂತೆ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಘಂಟಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಸೊಂಡಿಲುಗಳನ್ನು ಅಕಾಶದ ಕಡೆಗೆತ್ತಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಇತ್ಯಲ್ಪ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಓಡುತ್ತ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮರಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೆಡವುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಶರೀರದ ಪಾಕಲಾಟದಿಂದ ಅರಿವೂರಿ ಬೀಳುವ ಮರಗಳ ಶಬ್ದವು ಲಟಲಟ ಎಂಬ ಭಯಂಕರ ದಿರುಗಾಳಿಯಂತಾಯಿತು.

ಮಹಾ ಸರ್ಪವು ಮಾತ್ರ, ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ನಡೆಯುವ ಆ ಫೋರೋಳಾವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿಗಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಶರೀರವನ್ನು ಸುತ್ತು, ಅವು ಚಿಕ್ಕ ದೂತುವಾಗ, ಅನೇಕ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅದರ ಕುಳು ಹೊರಗೆ ಬರಲು, ಅದರ ತಲೆಯದಿಂಗೆ ನಿಂತಿತು. ಸುಳಿ ವು ತನ್ನ ಗುಹೆಯಂತಹ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಅನೇಕ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತೆ ಏನು? ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅನೇಕ ಶರೀರವು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಸರ್ಪದ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ತೊಡಗಿತು.

“ಓ! ಪರಮೇಶ್ವರಾ! ನಾನು ಮಾಡುವುದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಬಯಕೆಯಾದ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸುವಿಲ್ಲವು. ಇಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಪೆಟ್ಟುಗೂ ಕೂವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ನೀನೇ ನನಗೆ ಗತಿ!” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡು ಚಂದ್ರಮೂ ಆ ದಿವ್ಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗದಿಯ ಈ ಅದಿವ ಪ್ರಾಂಶದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಕಾವಾರಿನಿ ಇದ್ದ

ಅದಿವ ಪ್ರಾಂಶವು ರಮಣೀಯವಾದ ಉದ್ಯಾನ ವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕಾನೂ ಅನೇಕ ಯೋಜನಗಳನ್ನು ದೂರ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂಬಿ ಮೂಲಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗೃಹವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ, ದೂರದ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲೇ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರಾದ ವಿಶೇಷ, ಇದುಭವಗಳಿಂದ ಚಂದ್ರಮೂವಿಗೆ ವಿವರಣೆ ದಿಗಿಯಾಯಿತು. ಕನಗಿ ದಿನದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಶರೀರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲ ಹೊರತು. ಈ ಭಯಂಕರವಾದ ಅದಿವ ದಿವ್ಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಮಾಧಿಯಾಗುವುದೇ ನಿಜವೆಂದು ಅದಿವ ತೋರಿಸಿತು. ಹಾಗಾದರೆ ವಿಶೇಷ ಶರೀರದ ಪ್ರಾಂಶದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಮಾಧಿಯಾಗುವುದೇ ನಿಜವೆಂದು ಅದಿವ ತೋರಿಸಿತು. ಹಾಗಾದರೆ ವಿಶೇಷ ಶರೀರದ ಪ್ರಾಂಶದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಮಾಧಿಯಾಗುವುದೇ ನಿಜವೆಂದು ಅದಿವ ತೋರಿಸಿತು.

ಈ ಬಗೆಯ ಕೆಟ್ಟ ಕೂತನುಗಳಿಂದ ಚಂದ್ರ ಮೂವು ತನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು. ಇದುವರಿಗೂ ಪ್ರಾಂಶದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಮಾಧಿಯಾಗುವುದೇ ನಿಜವೆಂದು ಅದಿವ ತೋರಿಸಿತು.

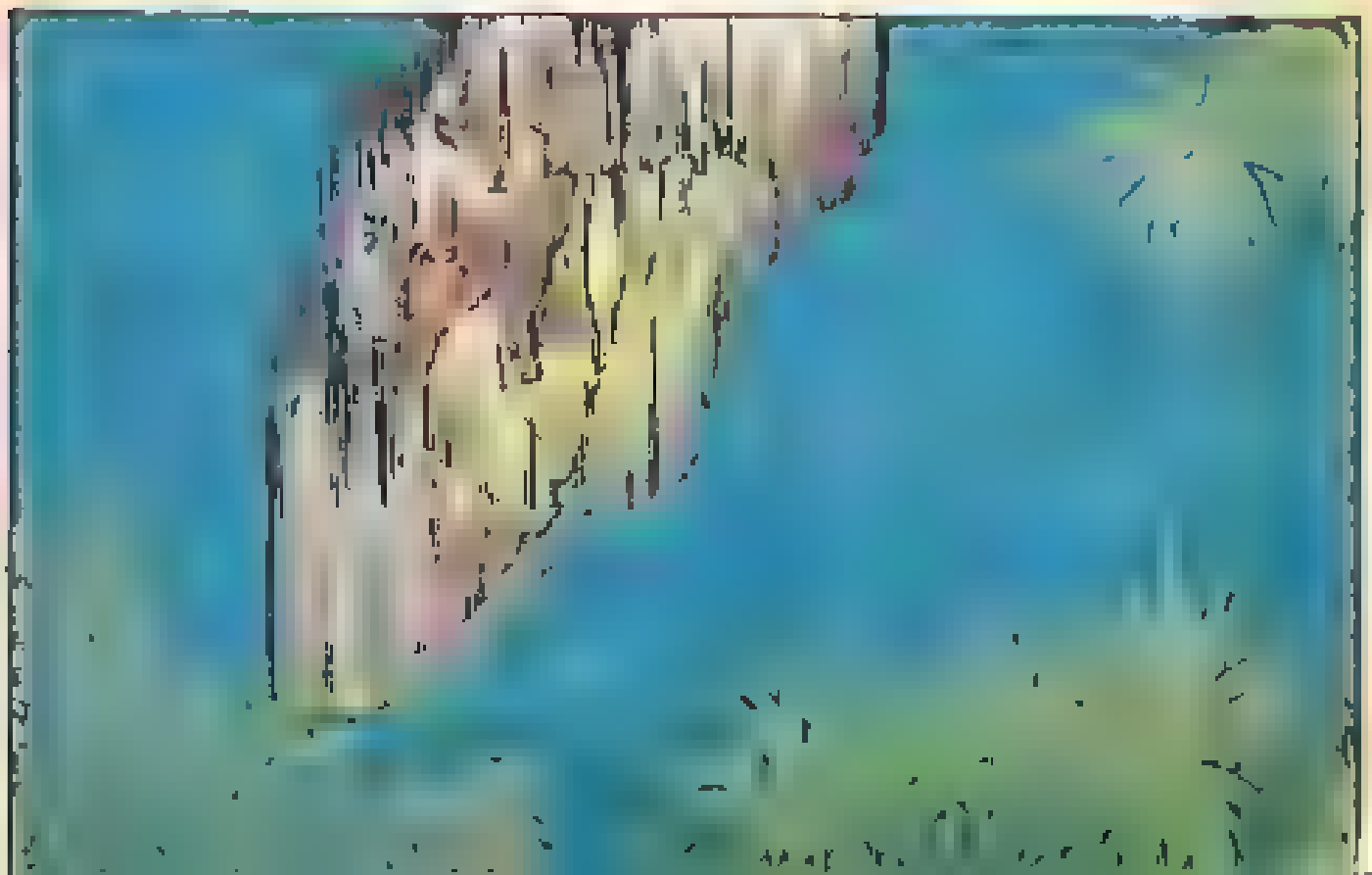
ಗಟ್ಟಿ ಕೊಡು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಇನ್ನೂ
 ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೇನು. ಆಗ
 ಅವನಿಗೆ ಪೂಜೆಯೇ ಗೊತ್ತುಗಿಲ್ಲ. ತಾನು
 ನೆರವೇರಿಸುವುದೆಂದು ಹೊರಟು ಕಾಯುವೆ ಎಂತಹ
 ದುಸ್ವಾಧ್ಯವಾದುದೆಂದು ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಇನ್ನು
 ತಾನು ಆ ಕಾಪಾಲಿಕಿ ಮೂರ್ತಿಕಳನ್ನೂ, ಕಪಿ
 ಮೂರ್ತಿಕಳನ್ನೂ ಅವನವರ ಕೆಮ್ಮಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ
 ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಿಟ್ಟು, ತಾನು ಎತ್ತಾದರೂ
 ಹೋಗಿ ಬಿಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದುಕೊಂಡನು.
 ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು
 ಪ್ರಶ್ನೆ ಭೂತಾಕಾರವಾಗಿ ಎದ್ದಿತು. ಹಿಂದಿರುಗಿ
 ಓಡೋಣವೆಂದರೆ ಆ ಕುದಿಯುವ ನದಿ.. ?

ಕೆಮ್ಮವಾಗಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಹೊರಟು ತಂದ್ರಾ
 ವದ್ದಿಗೆ ಹಾರಿಕೊಂಡನು. ಸುಮ್ಮನು ಆಸ್ತಮಿಸಿ
 ಕತ್ತಲೆ ಒಂದುದಾಗಲೀ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೂರು
 ಗುಪ್ತಗಳಿಗೆ ಸೇರುವ ಪಡುಪಲ್ಲಾದಿಗಳು ಮಾಯವ
 ಕೆಲಕಲರವವಾಗಲೀ, ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶ

ದಲ್ಲಿ ಮಿಡುಗುವ ಚುಕ್ಕಿಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೇ
 ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸ್ತಂಭಿತವಾದ
 ಹಾಗಿದ್ದಿತು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಒಳಿತ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು
 ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾ
 ನಡುರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಶರೀರ
 ವನ್ನು ಝಂಝು ಮಾರುತ್ತವೆ ಹಾಗಿದಂತಾಗಿ ಎಚ್ಚೆ
 ರಾಯಿತು. ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಾಗ ಅವನ ಶರೀರವು
 ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಗಾಳಿ
 ತನ್ನನ್ನು ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ
 ಎಂದು ತಿಳಿದನು. "ನನ್ನ ನೂರಾಯುಷ್ಯ ಇಲ್ಲಿಗೆ
 ಮುಗಿಯಿತು! ಈಗ ಯಾವ ಲೋಕಕ್ಕೋ ಹೋಗು
 ತಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದುಕೊಂಡನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

ಹಾಗೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಕುಬ್ಜ ಮುಳ್ಳಿನಂತೆ
 ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ
 ಧೂಪವೆನೆ ಅಂಗಾತ ಬಿದ್ದನು. "ಓಹ! ಕಲ್ಲಿನ
 ಮೇಲೆ ಬೀಳಿಲ್ಲ. ಬದುಕುವ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದನು।

ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಚಂದ್ರವರಮೂವು ಎಳಲು ಮೋಡು
ವಾಗಿ ತಾಳುವ ಪ್ರದೇಶವು ಅತ್ತಿತ್ತ ಕೆದಲಲಾಗಿ
ರಂಜಿರುವುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಅತ್ತೆಯ
ಪರುತ್ತ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದನು. ಯಾವುದೋ
ತುಲ್ಲುಗಳ ದಾಟಿಯ ವರವೆ ತಾಳಿದ್ದೇನೆಂದು
ಕೊಂಡನು. ಕೊನ್ನ ಮರದವ ಉದ್ದುದ್ದವಾದ
ತುಲ್ಲನ್ನು ಕೈಗೂಂಡ ಸುರಿಯ ವ್ಯಯ್ಯುಕುವಾಗ
ಪಕ್ಕಿಯೊಂದು ಮೂಕಾದುವುದು ಕೇಳಿತು.

"ನಾವು ಈ ರಾತ್ರಿ ತುಂದಾ ಸುಕ್ಕಾದಿದವು
ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ
ಪತ್ತಿರದ್ದಿರುವ ದಿ ನಿರಿಸ ವ್ಯವಾಹಾರದ
ಬರುವ ಗಾಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಿತವಾಗಿ ಅನಂದ
ರಾಯಕವಾಗಿದೆ. ನೀನೇನು ಹೇಳುವಿ ಭೇರುಂಡಾ"
ಎಂದಿತು ಪಕ್ಷಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು
ಪಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೂಡಾ

ಕೇಳಿತು. ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿದ ಕೊಡಲೇ ಚಂದ್ರ
ಮುಗಾಗಿ ತಾನು ಎಲ್ಲಿರುವೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಿ
ಬಿಟ್ಟಿತು. ತಾನು ಎದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎರಡು ಗುಡ
ಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ತಾನಿದ್ದ ಮರದ ಪಕ್ಕಿಯೇ
ಒಂದಿವೆ. ಅವುಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದಿದ್ದ ಗಾಳಿ ತನ್ನನ್ನು
ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಎಳೆದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದ
ವರೆಗೆ ಹಾರಿಸಿ, ದೂವ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ
ದೀಳಿದ ಅವ್ಯವಸ್ಥಾ ಒಂದು ಗುಡಭೇರುಂಡದ
ದ್ವಾನ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿ
ಕೊಂಡನು.

ಅನೆಯಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಪಕ್ಷಿಗೆ
ತಾನು ಒಂದು ಇರುವೆದೋ ಕೊಳ್ಳೆಯೋ
ಅಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡು ಇನ್ನು ದೇಲೆ ತಾನು ಆ
ಪಕ್ಷಿಯ ಕೆನ್ನಗೆ ದೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ
ಹೇಗಾದರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಓಡಿಬಿಡುವುದು
ಒಳ್ಳೆಯದೊಂದುಕೊಂಡನು ಚಂದ್ರವರಮೂ.

ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ಆ ಪಕ್ಷಿಯ ಗರಿಗಳ ಸುರಿ
ವಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸ ತೊಡಗಿದನು. ಅಗಿ ಅಗಾಶದಲ್ಲಿ
ಯಾವುದೋ ಭಕ್ತವೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಚಂದ್ರವರಮೂ
ತಲೆಯತ್ತಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದನು. ಅಗಾಶದಲ್ಲಿ
ಧಾಧಾಪ ಉದಿಯೊಂದು ಕಾಂತಿಗಳನ್ನು ಹೊರ
ಚೆಲ್ಲುತ್ತ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ರಿವ್ವವೆ ತಾನಿರುವ ಕಡೆಗೆ
ಬುದಿಳಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಆ ಪಕ್ಷಿಗಾದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಪಾಲಿನ ಮುಂತ್ರಿಗಳು
ಹೇಳಿದ ಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಯ ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು.
ಅದು ಮಹಾಮುಂತ್ರಿಗೆ ಕಂಪಿತ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ
ಒಂದು ? ಚಂದ್ರವರಮೂನು ಹಾರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು.

ಅಗ್ನಿ ಪಕ್ಷಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ
ಕೊಡಲೇ ಗುಡಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ

ಸುಸ್ವಾಗತ ಹೇಳುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಮೇಲತ್ತಿ, "ಓ! ಅಗ್ನಿವಕ್ಷೀ! ಏನು ಹೀಗೆ ಬಂದೆ ದುಢ್ಬಾ?" ಎಂದು ತಲೆಯವಡಿಸಿರುವಳು. ಅಗ್ನಿವಕ್ಷಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕೇಳಿ ಒಂದು, "ಇಲ್ಲಿಯವರಾ? ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನಾನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನು" ಎಂದಿತು.

"ಹಾಗೇನು? ಆದೇನು ಕೆಲಸ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಒಂದು ಗಂಡಭೇರುಂಡ.

ಅಗ್ನಿವಕ್ಷಿ ನಲದ ಮೇಲಿಳಿದು, ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೀವಿಸೊಂಡು, "ನನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಕುವಿನ್ನು ನೆನೆಗೊಂಡು ಕೆಲಸ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ. ಜರೆಯ ವಾರದಿಂದ ನೊರಗಿ ಹೋದ ಒಬ್ಬಳು ಮಾಂತ್ರಿಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹುದು ಮಾತ್ರ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಬಾರೇವೆ? ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮುದುಕಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಜಾಗರೂಕಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಸವಕಳಿದ ಹೋಗಿ ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಆ ಮಂತ್ರವಾದಿನಿ ಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಹತ್ತಿರ ತಂದು ಬಿಟ್ಟರೆಂಬರೆ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞಳಾಗಿರುತ್ತೇನೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದೊಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವಿರಾ? ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಇದೊಂದು ಕಸ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸ" ಎಂದಿತು.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಂಡಭೇರುಂಡಳು ಉಪ್ಪುರುಪ್ಪುರೆಂದು ತ್ವಾಸುಟ್ಟುನು, "ನಾನಿನ್ನು ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಕೂಡಾ ಹಾರಲಾರೆವ್ವು ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿದ ಹೊತ್ತಿ

ನಿಂದ ಈಗಿನವರೆಗೂ ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿನ ಎಷ್ಟೋ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು, ರೆಕ್ಕೆಗಳ ನೋವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಉಜ್ಜ ಪ್ರವಾಹದ ಗಾಳಿಗೆ ಮೈದೊಡ್ಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಲಗ ಬೆಸೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಕಾದರೆ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ಒಂದು ದಿನ ತಡವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೇನೂ ಕೊನೆ ಮುಳುಗಲಾರದೆಷ್ಟೆ?" ಎಂದುವು.

ಅಗ್ನಿವಕ್ಷಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ದಪ ದಪನೆ ಕುಣಿಸಿ, ಆ ಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಪೊಳು ಮತೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕೀಕೇ ಪಾಕ ಹೇಳಿತು.

"ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಶಂತ್ರಗಾರಿಣಿ. ಮಹಾಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ಅವೆಲ್ಲವರ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಂತ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ

ಸೇವಕರಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ತಗಳಿಂದ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕಳು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಾ ತೂಕಡಿಸದೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚದೆ ಒಳಿತಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದುಕೊಂಡೇ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಳ ದೇಹಾರೋಗ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೊದಲಿನಷ್ಟು ಎಷ್ಟರ ಅವಳ ಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕತ್ತಲೆಯ ಸಂಧ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಹೋಗಿ, ಸಮಯನೋಡಿ ಫಕ್ಕನೆ ಅವಳ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಅಡಕತ್ತರಿಯ ಹಾಗೆ ಅವಳ ಕಂಠವನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವಳಿಂದ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಆಗದು. ಹಾಗೆ ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಶಂಖ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಅವನ ಪಾದಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾಕಬಿಡಿ. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ, ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕ ಬಹುಮಾನವನ್ನೂ ನನ್ನ ಒಡೆಯನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.”

“ನಮಗೆ ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನು ಹಾಗೇನೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರತಿಭೆ ಕೊಡುವ ಆಗತ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ನಾವು ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳ ಎಲ್ಲಾ ದ್ವೀಪಗಳಿಗೂ ಹೋಗುವಂತಹ ಶಕ್ತಿ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು” ಎಂದಿತು ಒಂದು ಗಂಡಭೇರುಂಡ.

“ಈ ಹುಚ್ಚು ವೃಕ್ಷಗಳೆರಡೂ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಂಖ ನನ್ನು ಕೇಳಿದ ವರೆ ಕೊಡುವ ದೇವನೆಂದು ಕೊಂಡ ಹಾಗಿವೆ!” ಎಂದು ಅವುಗಳ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಗೊತ್ತು ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನೊಳಗೇ ನೋಡಿಕೊಂಡನು.

ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಅಗ್ಗಿ ಪಕ್ಷಿ ಹೌದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೆಯೋ ಹೇಳದೆ ತಲೆ ಮಾತ್ರ ಆಡಿಸಿ, “ನಾಳೆ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಬರುವಿರಾ? ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಿತು.

ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿಬಂತೆ ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದುವು. ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ ರಿವತ್ತನೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಮಹಾ ವೇಗದಿಂದ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಅಂದರೆ ಅದೇ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆ ಸಂಗತಿ ಈ ಸಂಗತಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಕೊಳ್ಳು ಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿ ಉಪ್ಪುಗಾಳಿಯ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ನಿಕ್ಕಲವಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ಹಾಗೆಯೇ ವಿಧಿಗೆ ತೊಡಗಿದವು. (ಮುನ್ನ ಇದೆ)

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿಮಗೆ ಪಾದಗಳನ್ನು ಒತ್ತುವೆನೋ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪಾಲಿನಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ನೀವು ನನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಒತ್ತು ಬೇಕು” ಎಂದನು.

ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸದಾಳು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡಿ ದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ರತ್ನಪಾಲನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೋಪದಿಂದ, “ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚಿಕ್ಕವರು ದೊಡ್ಡವರು ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವೇ ತಿಳಿಯದೇನು? ನಿನಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳುವಿಯೇನು?” ಎಂದನು.

“ನಿಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನೇ ಇದ್ದು, ಅವನಿಗೆ ನನ್ನಷ್ಟು ವಯಸ್ಸು ಆದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅವನ ಸೇವೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಿರೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರು ಅವನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರೋ ಚಿಕ್ಕವರೋ? ನೀವೇ ಹೇಳಿ” ಎಂದನು ಗೋಪಾಲ.

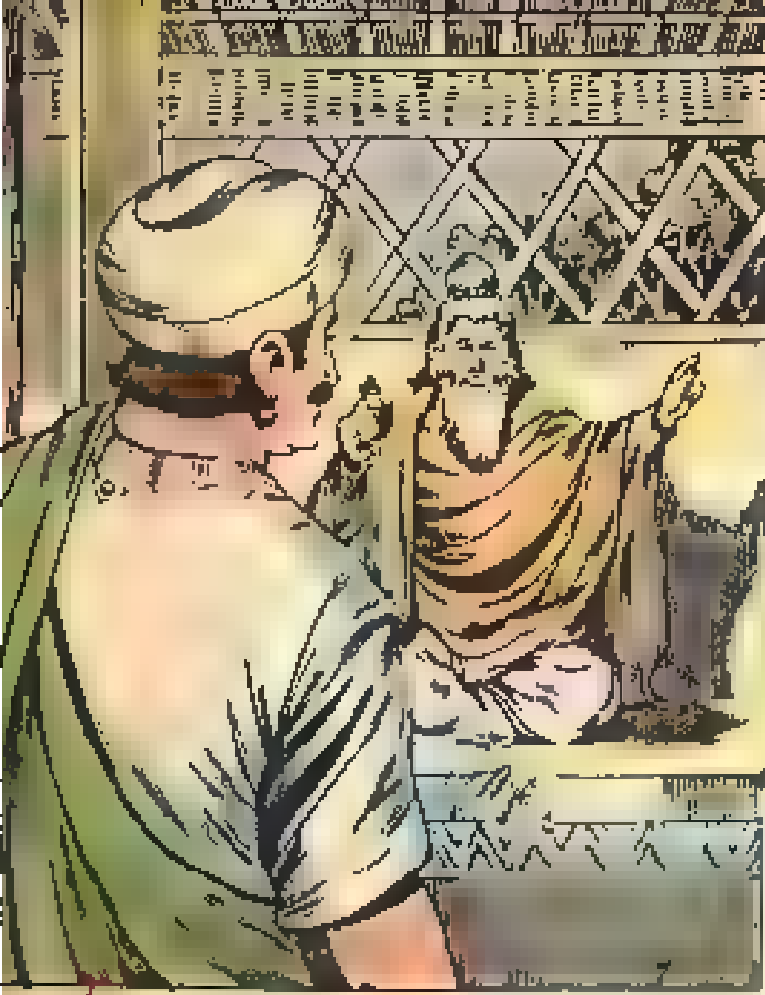
ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರತ್ನಪಾಲನಿಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕೋಪ ಬಂದಿತು. “ನನ್ನ ಮಗನಿಗೂ ನಿನಗೂ ಎಲ್ಲಿಯ ಸಾಮ್ಯ? ಕೊಟೀಶ್ವರನ ವಾರಸು ದಾರುಗೂ, ಕೆಸ ಒಳಿಯು ವವನಿಗೂ ಗಂಟು ಹಾಕುವಿಯಾ?” ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೋಪಾಲನು ನಗುತ್ತ, “ನಿಮಗೆ ಹಣದ ಅಹಂಕಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯಪ್ಪ! ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವಿದ್ದರೇನು? ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಭಕ್ಷುಕರ ಹಾಗೆ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರು ಗಿದ ಪೋಲೆ ನಿಮಗೆ ಹುಗನೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನನ್ನಿ ಅ ಮಗನು ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೇವಕನೇ ಆಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ. ಅಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ರತ್ನಪಾಲನು ಗೋಪಾಲನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಶ್ರಮ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿರುವಾಗ, ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರು ತ್ತಿದ್ದ ಭುವನೇಂದ್ರ ಮಹರ್ಷಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಮಹರ್ಷಿ ರತ್ನಪಾಲನೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಯಾರೊಬ್ಬ ದನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. “ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವಿ, ಬಾ” ಎಂದು ಭುವನೇಂದ್ರ ಮಹರ್ಷಿ ಅವನನ್ನು ಅಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ರತ್ನಪಾಲನು ಮಹರ್ಷಿಯ ದಯಾಗುಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, “ಸ್ವಾಮಿ, ಉತ್ತಮ ರಿಗೂ, ಅಧಮರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ! ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಪ್ಕಾರ ತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸದಾಳು ಗೋಪಾಲನು ತುಂಬ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತಿನವನು. ದೊಡ್ಡವರು ಸಣ್ಣವರೊಬ್ಬ

ತಾರತಮ್ಯ ತಿಳಿಯದವನು" ಎಂದು ಅವನಿಗೂ ತನಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಅವನು ಕೇಳಿ ಮಹರ್ಷಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, "ಜನನು ಕೊಡುವ ಔಷಧಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗೋಪಾಲನ ಮಾತುಗಳು ಶಾಪವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಔದಿಸುವುದರಂತೂ ತಪ್ಪದು" ಎಂದನು.

ಅ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರತ್ನಪಾಲನು ಕಳವಳಪಡುತ್ತ, "ಗೋಪಾಲನ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಒಬ್ಬಳ ಅನಾಗರಿಕ ವಾಗಿರುವಂತಹುದು. ಅವನ ಮಾತುಗಳು ನನಗೆ ಶಾಪವಾಗುವುದು ಅನ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿ? ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಒಣ್ಣಿದರೂ ಪರಿಹಾರ ತೋರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

"ಗೋಪಾಲನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆಯೇ ಹೊರತು. ಅನಾಗರಿಕತೆ ದೂಷದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಒಬ್ಬಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಆತನ

ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ನೀನು ಅವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡದರು ಚಿಕ್ಕವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಾರವೆಂದು ಹೇಳಿರುವಿ. ಅದು ಸುಳ್ಳು ತಾನೇ? ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ನೀನು ನಿಶ್ಚಿತ ದೊಡ್ಡವನಿಂದಲೇ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದವನಲ್ಲವೆ? ಅದನ್ನೇ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನೀನೇನೋ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಸೆಪಟ್ಟು ಇಳಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಶಪಿಸಿದನು. ಈ ಅಶ್ರಮವಾಸಿಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳು ಬಾರವು" ಎಂದನು ಭುವನೇಂದ್ರ ಮಹರ್ಷಿ.

ರತ್ನಪಾಲನು ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಏನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, "ಅಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ. ತಪ್ಪು ನನ್ನದೇ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಪಾಪ ಬಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಅಭ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ದಣಿದು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಿದೆನು. ಅವನು ನೆಲೆ ಅಹಂಕಾರವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ಗೋಪಾಲನ ಶಾಪವು ನನ್ನನ್ನು ಔದಿಸದಂತೆ ಅನುಗ್ರಹ ತೋರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

"ನೀನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯವನೇ. ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯತನವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಯಾವ ಶಾಪಗಳೂ ಶುಭವು" ಎಂದು ಭುವನೇಂದ್ರ ಮಹರ್ಷಿ ಒಂದು ಔಷಧವನ್ನು ರತ್ನಪಾಲನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಡು. ಇದರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ನವಮಾಸಗಳು ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಮಗನನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ದಾಸಿಗೆ ಕೂಡಾ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ಮಗು ದಾಸಿಯ ಒಳಗೂ, ದಾಸಿಯ ಮಗು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಒಳಗೂ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅಮೇಲೆ

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಾರದು. ಎಂದೂ ಒಂದು ದಿನ ಗೋಪಾಲನು ನಿನ್ನ ಕೂರಾಗಿ ಒಂದುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ಮಗನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾನೇನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಇನ್ನು ಹೋಗು" ಎಂದನು.

ರತ್ನಪಾಲನು ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕನ್ನ ಕೂರಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಭುವನೇಂದ್ರ ಮಹರ್ಷಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ರತ್ನಪಾಲನು ತಿಲಾ ಪತನನಾದನು. ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನದಲ್ಲದ ಮಗುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂದಾಡುವಳೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ, "ನಿಜವಾದ ನಮ್ಮ ಮಗನು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಈ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಮಮತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆಮೇಲೆ ವಾಸಿಯ ಕೈಗೆ ಇವನನ್ನು ಕೊಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅದುಕೂ ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟ ನಡೆದುದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದನು.

ಗಂಡನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ರತ್ನಪಾಲನ ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳವಾಗಿ ರೋದಿಸಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಮಗುವನ್ನು ದಾಸಿಯರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ಸೇವಕರೊಳಗೆ ಒಪ್ಪಿನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾಕಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಬಾಕಿತನ ಅವನಿಗೆ ಮೈಯೊಂದು ಹೋಯಿತು.

ರತ್ನಪಾಲನ ಕುಮಾರಿ ಮಿತ್ರರು ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು, "ಬಹಳ ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಗ. ಮಮತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು

ಭುವನೇಂದ್ರ ಮಹರ್ಷಿಯು ಅಡ್ಡೆ" ಎಂದನು. ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುವು. ಒಂದು ದಿನ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ರೋಗಿ ಆ ಕೂರಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಸುದ್ದಿ ರತ್ನಪಾಲನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕೊಡಲೆ ರತ್ನಪಾಲನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಯೋಗಿ ಯಾವಳೋ ಒಬ್ಬಕೊಂಡಿಗೆ, "ನೀನು ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿದವನು. ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಕಾರಣ. ಮತ್ತೆ ಆ ತಾಯಿ ಮಗಂದಿರನ್ನು ಒಪ್ಪುಗೊಡಿಸು. ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳಿಸಿತು.

ರತ್ನಪಾಲನು ಕೋಪದಿಂದ ಗೋಪಾಲಯೋಗಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, "ಓಯ್ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಭುವನೇಂದ್ರ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಲಾಗಿರುವ ಗೋಪಾಲ ತಾನೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದು" ಎಂದನು ಗೋಪಾಲಯೋಗಿ.

ಆಗ ರತ್ನಪಾಲನು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರ ಹೊಂದೆ
ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, "ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ
ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟು ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಬುಗ
ನನ್ನೂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ನೀವು ಎಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ
ಸಿದ್ಧರಾದಂತೆ ಹೇಳುವಿರಾ ?" ಎಂದನು.

ಗೋಪಾಲಯೋಗಿ ಸಣ್ಣಗೆ ನಕ್ಕು, "ನಾನು
ಯಾರನ್ನೂ ಬೇರೆಪಡಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲದ
ವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವವನು
ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಗನೇ" ಎಂದನು.

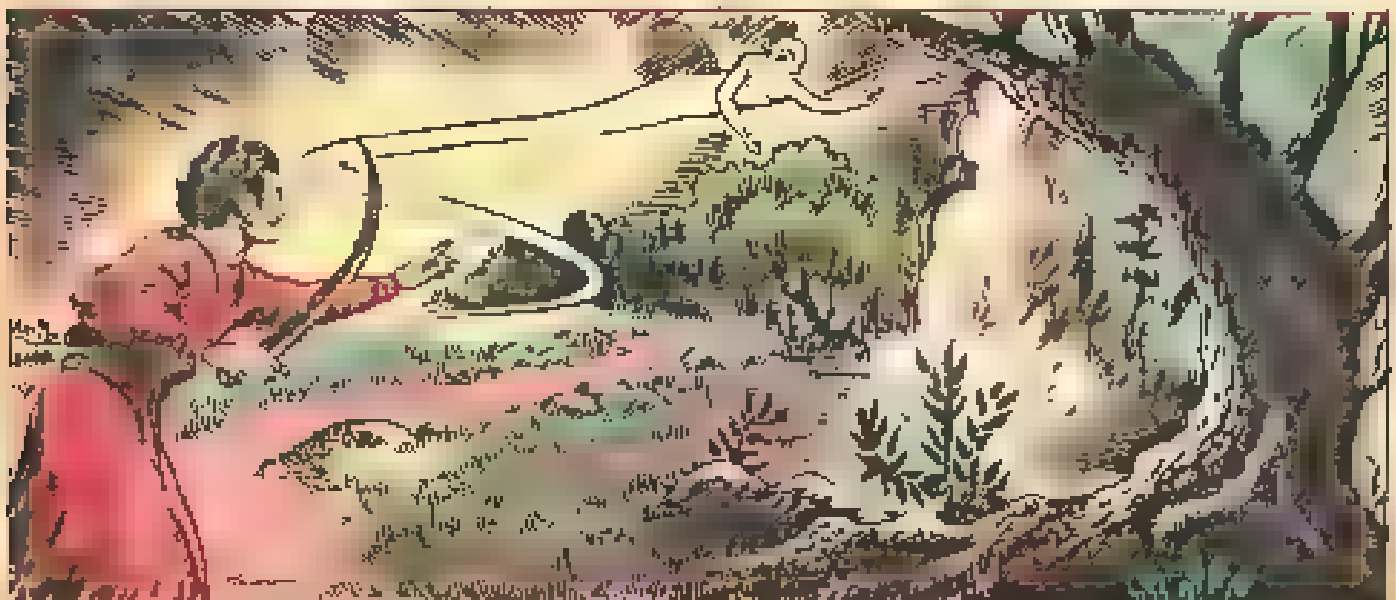
ರತ್ನಪಾಲನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಗೋಪಾಲಯೋಗಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಬೇಗಬೇಗನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ,
"ರಾಜಾ, ರತ್ನಪಾಲನ ಮಗುವಲ್ಲದವನನ್ನು ಅವನ
ಮಗನೇ ಎಂದು ಗೋಪಾಲಯೋಗಿ ಏಕೆ ಸುಳ್ಳು
ಹೇಳಿದನು ? ತಾನು ದುಡುಕುತ್ತನದಿಂದ ಶಾಪ
ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಕವಾಗಿತ್ತೇನು ?
ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ
ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಹೋಗು
ತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು
"ಘನವನೊಬ್ಬ, ಮಹರ್ಷಿದ್ರೂತನು ಬಂದುತ್ತಾನೆ

ಸಂವರ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಪಾಲನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ
ನೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ರತ್ನಪಾಲನ ವಿಷಿತ,
ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಅವನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೇ ಕಾರಣ
ವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಮಹರ್ಷಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ
ಗೊಡಾಡಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ
ಕಡಂಕಾರವು ಅಡ್ಡ ನಿಂತಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು
ದೂಷ ಕಾಡಗಳೂ ಬಾಧಿಸಲಾರವೆಂದು ಮಹರ್ಷಿ
ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ರತ್ನಪಾಲನು
ಮಗುಗಳ ಬದಲಾವಣೆ ನಡೆಯಿತೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ದಾಸಿಯರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟನು. ಇದು ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಟ್ಟವನದ
ನಿದರ್ಶನ. ದಾಸಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಣದೆ ಹೋದುದೂ,
ಗೋಪಾಲಯೋಗಿ ಒಬ್ಬಳ ಹತ್ತಿರ ಫಾಯಿ ಮಗು
ವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿದುದೇ ಕಾರಣವೆಂದು
ಕೋಪಿಸಿದುದೂ ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿ ನಡೆದಿವೆ.
ಮಟ್ಟದಂದಿಸಿದರೂ ರತ್ನಪಾಲನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ
ಬೆಳೆದ ಮಗು ಭುವನೇಂದ್ರ, ಮಹರ್ಷಿ ಕೊಟ್ಟ
ಶಿಷ್ಯಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೇ ಮಟ್ಟದವನೆಲ್ಲ
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನೋಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ
ಬೇತಾಳವು ಶಮಸಮೇತ ಮೂಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ
ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆತಾಡಿತು.

ಬಣ್ಣ ಸಮೀಕ್ಷೆ

ಒಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಬೇಸಾಯಗಾರ ನಿಧನನು ಆವನ ಬೆಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟುಹೋದುವು. ಸಾಲಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂದ ಬೆಳೆಯ ಫಲವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಧನಿಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಬಡತನವೇ ಆಯಿತು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾಲಕೊಡುವ ಧನಿಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ನೋಡಯ್ಯ, ಇಷ್ಟು ಷ್ಟಿಂದ ನಮಗೆ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕಾಗೂ ಬಾರದು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದುದೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಹೋಯಿತು. ನೀವು ಬಹಳ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಉಪಾಹು ನನಗೂ ಹೇಳುವಿರಾ ?" ಎಂದನು.

"ಆಹ್ಲಾ ತಿಳಿಯದ ಮಜ್ಜನೇ ನೀನು ? ಹಣ ಕೊಡುವವನು ಆ ರಾಮನೇ. ಅವನನ್ನೇ ಕೇಳು. ಹೋಗು" ಎಂದನು ಧನಿಕ.

"ಯಾವ ರಾಮ ?" ಎಂದು ರೈತನು ಕೇಳಲು "ಆಯೋಧ್ಯೆಯ ರಾಮನೇ" ಎಂದನು ಧನಿಕ.

ಬಡರೈತನು ರಾಮನನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಣ ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದಾಗ ರೈತನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಇದಿರಾದನು. ರೈತನು ತನ್ನ ಬುತ್ತಿ ಯಿಂದ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ರಾಮನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ದಾರಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಳುವಿರಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರೊಟ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಕಾರ ವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ರೈತನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ ಇದಿರಾದನು. ರೈತನು ಯೋಗಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಬುತ್ತಿಯೊಳಗಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಯೋಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವೇಕಾಗಿದೆ. ದಾರಿ ಹೇಗೋ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಯೋಗಿ ಮನನವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಹನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಸೊರಕಲು ಮನುಷ್ಯನು ಕಂಡುಬಂದನು. ಅವನು

ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಉಪವಾಸವಿದ್ದಂತೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೊಗ್ಗೆ ಅಂಟಿದ್ದಿತು. ರೈತನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು, ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ತನ್ನೊಂದಿ ಗಿದ್ದ ಮೂಕನೇ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಿನ್ನಲು ಹೇಳಿದನು.

ಹಸಿದವನು ಅವನ್ನು ತಿಂದು, "ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿಯಪ್ಪಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹಣ ಕೇಳಲು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ರಾಮನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೂ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವವರಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಳುವಿಯಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರೈತ.

ಸೊರಕಲನು ನಕ್ಕು "ನಾನೇ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ರಾಮ. ನೀನು ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಕೋ, ಈ ಶಂಖ ತೆಗೆದುಕೋ. ನಿನ್ನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ನೆನೆದು ಈ ಶಂಖವನ್ನು ಊದು, ಸಿಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಶಂಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನ್ನು ಊದುವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದನು. 'ಕಂಠೋಪ ದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು ರೈತ. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಶಂಖವನ್ನು ಊದಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

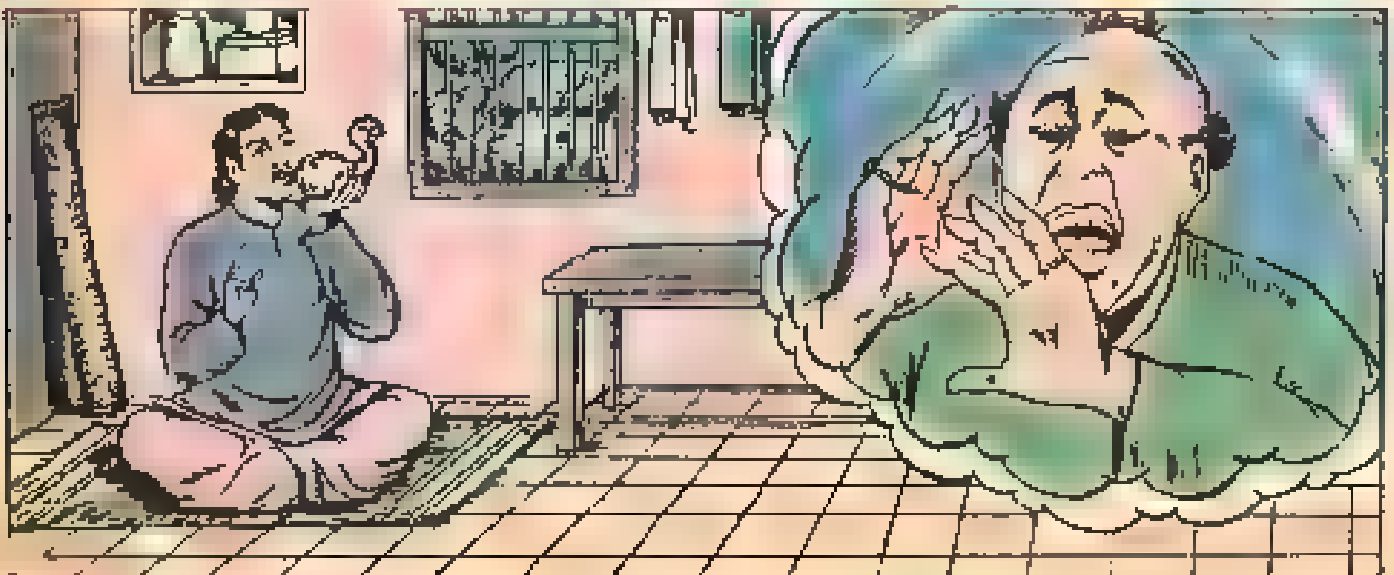
ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಡ್ಡೀ ಲೇವಾದೇವಿಯ ಧನಿಕನು ಒಂದುದಿನ

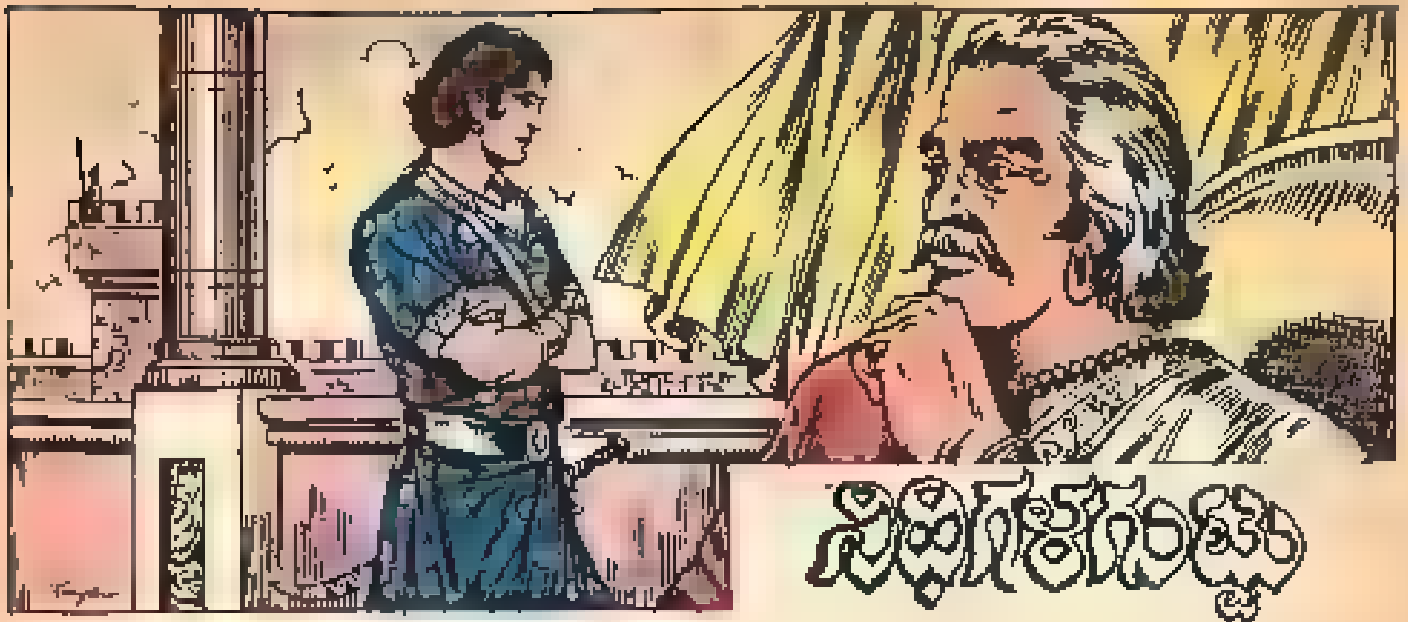
ರೈತನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ನಡೆದ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ರೈತನ ಶಂಖವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಊದುವ ಕ್ರಮವು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದುದು.

ಅದಂದರಿಂದ ಧನಿಕನು ರೈತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ನೋಡಪ್ಪ, ನಿನ್ನ ಶಂಖ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ಪರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡು ತ್ತೇನೆ. ಆ ಶಂಖದಿಂದ ನಿನಗೆ ಏನೇನು ಸಿಗುವುದೋ ಅದರ ಎರಡು ಪಾಲು ನನಗೆ ಸಿಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ನೀನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹಳೇ ಸಾಲವ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ನಾನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ರೈತನು ಅವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು. ಧನಿಕನು ಶಂಖವನ್ನು ಹಿಂದಿರಾಗಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಶಂಖವು ರೈತನಿಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದರ ಇವ್ಯಡಿ ಧನಿಕನಿಗೂ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ರೈತನಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಆರೋಚನೆ ಒತ್ತು. ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ "ನನ್ನ ದೊಂದು ಕಣ್ಣು ಹೋಗಲಿ!" ಎಂದುಕೊಂಡನು. ರೈತನ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಬೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಧನಿಕನಿಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಹೋದುವು. ರೈತನಿಗೆ ಅದೊಂದು ತೃಪ್ತಿ.

ನಿರ್ದಿಗೃಹರಾಜ

ಕೋಟಿಗಳ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಸೂರ್ಯ ಸೇನ
ನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಮತ್ತು ವರ್ಷ ವರುಷಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯ
ವಾಗಿ ಬರುವ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಅಶಕ್ತತೆಗಳಿಂದಾಗಿ
ಅನಾರೋಗ್ಯವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಕಾರಣ
ಗಂಡ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ
ಶ್ರದ್ಧೆ ತೋರಿಸಲು ಅವನಿಗಾಗದೆ ಹೋಯಿತು.
ಆದುದರಿಂದ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು ಕಡಿಮೆ
ಯಾಗತೊಡಗಿತು.

ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿದ ಕಿಟ್ಟ ಗುಣಾತ್ಮಿಗಳು
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತ ತೊಡಗಿದುವು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಅರಾಜಕತೆ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಕಳ್ಳತನಗಳೂ, ದಾರಿ
ಬಡಕತನಗಳೂ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದುವು. ಕೋಟಿ
ದೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು
ಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿದೇಹರಾಜನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ
ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶಗಳಾಗಿ ತೋರಿದುವು. ಅಂತರ
ಅವನು ಒಳಗಿಂದೊಳಗೇ ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು
ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದನು.

ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆದ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ
ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಸೂರ್ಯಸೇನನ

ಮಗ ಚತುರಸೇನನು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಪ್ರೌಢ
ನಾಗಿ ಪ್ರತಾವಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಮಹಾರಾಜ
ನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.
ಮಂತ್ರಿ, ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಇನ್ನು ತಡ
ಮಾಡದೆ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ,
ಪರಿವಾಲನೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಪ್ರಾಯ ಸಮರ್ಥನಾದ
ಮಗನಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು
ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದನು.

ಸೂರ್ಯಸೇನನಿಗೆ ಈ ಸಲಹೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ.
ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ದೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೊಂದು
ಅನುಭವವೂ ಇಲ್ಲದ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ವಾದೀತೆಂದು ಅವನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟನು.
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ, ಮೊದಲು ಮಗನಿಗೆ ಇರುವ
ಎವೆಕೆವೂ ರೋಗಜ್ಞಾನವೂ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿರ
ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಿತ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಮೋಘ
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟನು.

ಅದರಂತೆ ಸೂರ್ಯಸೇನನು ಮಗನನ್ನು ತನ್ನ
ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿದನು. ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅವ

ನೊಂದಿ' ಹೇಳಿ, "ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿ ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಚತುರಸೇನನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ಮೊದಲು ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು. ಶತ್ರುದಾಳಿಯನ್ನು ಯಾವ ಭಾಗವೂ ತಾಳಲಾಗದಂತೆ ಶಿಥಿಲವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಟ್ಟಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ಅಯುಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೆರಡು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು" ಎಂದನು.

"ಅದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ದೂಳಿಗೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳೆ, ಕೆಳಗೆ ಮುಂಚಾದ ಅರಾಜಕತೆಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುವವರ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸಿದೆಯಾ? ಹೊರಗಿಂದ ಬರುವ ಶತ್ರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಒಳಗಿನ ಶತ್ರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಪಾಯ ತರುವವರಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು ಸೂರ್ಯಸೇನ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚತುರಸೇನನು, "ಅಪ್ಪಾ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಳ್ಳತನ, ಕೊಳ್ಳೆ, ಸುಲಿಗೆಗಳೆಲ್ಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸಂಕಟಪಡಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳು. ಆದರೆ ಅವರು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ ಸೊತ್ತುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆ ದುಷ್ಕರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ಅಸ್ತಿವಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಷ್ಟಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಆಮೇಲಿನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದನು.

"ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿಂದ ಬರುವ ಶತ್ರುರಾಜನಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪಾಯ ವೆನ್ನುವಿ ಎಂದಾಯಿತು. ನಿಜತಾನೇ?" ಎಂದು ಸೂರ್ಯಸೇನನು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಾಗೆಯೇ ಅಪ್ಪಾ. ನಾವು ತಕ್ಕ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿವರವೂ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ತತ್ಕ್ಷಣ ಕರ್ತವ್ಯ. ಗುಡಬಾರರು ಕಂದ ವಾರ್ತೆಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಅಪಾಯ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ? ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿರೋಧರಾಜನಿಂದ ಸೋತು ಗೀತು ಕೊಡದರೆ, ಅವನ ಸೈನಿಕರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಸ್ತಿವಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನವೂ ಶತ್ರುವಿನ ದಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ಚತುರಸೇನ.

ಮಗನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯಸೇನನು ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಅವನು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ರೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಕೋಶಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಷ್ಟು ಹಣವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾದರೂ ಮೊದಲು ಬೇಕಾದುದು ಹೂತಾನೇ? ಕೋಶಾಗಾರವು ಏನಿ

ಯಾಗುವುದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಅವಶ್ಯ. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವೃದ್ಧ ರಾಜನು ಗಾಢಾಲೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸೇನಾ ನಾಯಕನು ಇಬ್ಬರು ಗೂಢಚಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಮಹಾ ಪ್ರಭು, ನಮ್ಮ ಗೂಢಚಾರರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಬಂದು ಹೊಸ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಾಧುವಿಗನು ನಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತೀರ್ಥೋದ್ಘಾತನೆ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಯೋಗಗಳಾದಯಂತೆ. ತನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಅವರ ಪೂರ್ವಜರು ಅಡಗುಟ್ಟಿ ಭಸಗಲ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾನಂತೆ. ಹಾಗೆ ಅನೇಕರು ಅವನಿಂದ ಲಾಭಪಡೆದುದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ತಾವು ಕೂಡಾ ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು ಎಂದು ಇದನ್ನು ಮನವಿ ಮಾಡಿದನು" ಎಂದನು.

ವೃದ್ಧರಾಜ ಸೂರ್ಯೋದಯಿಗೆ ಸೇನಾನಾಯಕನ ರಾಜಭಕ್ತಿ,ಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗಟ್ಟಿ ನಂಬಿಗೆ ಇದ್ದಿತು. ಅಂತರೇ ಅವನು ಆ ಸಾಧುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತುಗೆ ಇದಿರಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು.

ಸಾಧು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಮುಚ್ಚಿ ಆಮೇಲೆ ಶರದೊ-

"ಮಹಾರಾಜಾ, ನಾನು ಯೋಗದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದೆನು. ಈಗ ಯಾವುದೇ ನೆರೆಯ ರಾಜನಿಂದಲೂ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ. ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರು ಕೋಟಿಯ ಪ್ರಧಾನ ದ್ವಾರದ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಟಿಗೋಡೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ನೆಧಿಗಳ ಬೀದಿಗಳನ್ನು ನಿಕ್ಷಿ-ಪಿಸ್ತಾರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು

ಅಗೆಯಿರಿ ತೆಗೆದರೆ ನಿನ್ನ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಪೂರ್ವಿಕರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ತತ್ವವು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು, ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಬಹಳ ತೃಪ್ತನಾಗಿ, ಸಾಧುವಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಭಸಗಲ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು.

ತಂದೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಯಾವ ರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. "ಒಂದು ಮೇಳ ಸಾಧು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವೇ ಆದರೂ ಶತ್ರುರಾಜನ ಕಾಳಿಯ ಅಪಾಯವಿರುವ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಅಗೆಯಿಸುವ ಕೆಲಸ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಾಗಲಾರದು. ಆ ಸಾಧು ನಿಧಿ ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಯ

ಗೋಡೆಗೆ ಯಾವ ಶೈಥಿಲ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಬಲವಾಗಿರುವ ಜಾಗವದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮಡದಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಬೇರಲ್ಲಿಯೂ ಧನವಿಲ್ಲವೆ? ಮೊದಲು ಆ ಸಾಧು ವಿಗ್ರಹವ ಮಹಿಮೆಗಳೇನೆಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅರು ದಿನಗಳ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿ. ಸಾಕು" ಎಂದನು ಚತುರಸೇನ.

ಸೂರ್ಯಸೇನನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಯುವರಾಜನು ಆಸ್ಥಾನದ ವಿದೂಷಕ ಸೊಂಡಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಅವನ ಮನೆಯ ಹಿಂಬದಿಯ ಮೂಡು ದಿಕ್ಕಿನ ನೆಲದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಬಜಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೂಗಿಡಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ವಿದೂಷಕನು ಆ ಸಾಧುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, "ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಅಪ್ಪಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದ ದಿನ

ನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹಣದ ಕಷ್ಟ ಮೇಲೆ ಮಿಲಿ ಹೋಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರಹಗಣದರೂ ಇದ್ದುಹೊರತು ಹಣದ ಇತ್ಯೆಲ್ಲನಿಂದ ಹೊರ ಬೀಳಲಾರೇನು. ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಅವರವರ ಮನೆಯ ವತಾರ ದಲ್ಲೇ ಪೂರ್ವಿಕರ ಹಣ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರು ನನ ಗೇನಾದರೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳ ದೇಕು. ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಆಗ ಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ!" ಎಂದು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡನು.

ಸಾಧು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು 'ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಸುಮ್ಮನಿರು, "ಅಪ್ಪಾ, ಈ ದಿನ ನಾನು ಯೋಗ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆ ದಾಟಿ ಹೋಯಿತು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಾ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ವತಾರದಲ್ಲಿ ನಿಧಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಯುವರಾಜ ಚತುರಸೇನನು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ವಿದೂಷಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ, ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು ಹಿಂಬದಿಯ ಗೋಡೆಯನ್ನೇರಿ ಒಳಗೆ ಧುಮುಕಿರುದನ್ನು ವಿದೂಷಕನೂ ಯುವರಾಜನೂ ನೋಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಹಾರಿಬಂದವರು ಸೇನಾಪಿ ಯೊಂದಿಗೆ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಇಬ್ಬರು ಗೂಢ ಚಾರಿಗಳೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾವಿನಮರದಕೆಳಗೆ ಹೊಂಡ ತೆಗೆದು ವಿನನ್ನೋ ಹೂಗಿಡಿಸಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಗುರುತು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅವರು ಅತ್ತ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಯುವ ರಾಜನೂ ವಿದೂಷಕನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಹೊಂಡ

ವನ್ನು ಕೆಡಲೆ ನೋಡಿದರು. ಒಂದು ತಾಪ್ರವ ಬೀದಿಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಒಂಗಾರವ ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದುವು. ಅವನ್ನು
ಹಾಗೆಯೇ ನೆಲದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಿಮೂಚನು ಸಾಧುವಿನ
ಬಾಗಿಲೆ ಹೋದನು. ಸಾಧು ಅವನೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ,
ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧಿ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೋ
ಎಂದು ಯೋಗದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹರಿಸಿ ನೋಡಿದನು.
ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತಾಪ್ರವ ಬೀದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಗಾರವ
ನಾಣ್ಯಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ
ಪಶ್ಚಿಮ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂವಿನ ಮರದ ಬಡ
ದಲ್ಲಿ ಆ ನಿಧಿ ಇದೆ. ಅಗದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ
ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಮೂಚನು ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಒಂದು
ಸಾಧು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಯುವರಾಜನೊಂದಿಗೆ
ಹೇಳಿದನು. ಯುವರಾಜನು ವಿಮೂಚನನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ
ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ಈ ಸಾಧು ನಿಜಕ್ಕೂ
ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾವು ತುಗಿ
ರಿಯಧನವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನು
ಹುಗಿರಿಯೊಂದರನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಶತೃವಿನ
ಗೂಢಕಾರಿಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಖಂಡಿತ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸೇನಾ
ಸಾಯಕನೂ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಗೂಢಕಾರರೂ ಕೂಡಿ
ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನುತ್ತ ಧನವನ್ನು ಹುಗಿದಾ ಜನರನ್ನು
ಮೋಸವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಧಿ ಇರುವುದೆಂಬ ನೆಪ
ದಿಂದ ಬಲವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಕೋಟೆಯ ಮುಖ
ದ್ವಾರವನ್ನು ಜರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡುವುದು ಶತೃಗಳ
ತಂತ್ರದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ" ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯಸೇನ ರಾಜ
ನಿಗೆ ಸೇನಾಸಾಯಕನ ರಾಜಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಮೇಲೆ
ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತು. ಅದರೂ ಅವನನ್ನು

ಕೂಡಲೇ ಬಂಧಿಸಲು ಅಡ್ಡೆಮಾಡದೆ ಯುವರಾಜ
ನೊಂದಿಗೆ, "ಆ ಸಾಧುರೂವದಲ್ಲಿ ಒಂದ ಗೂಢ
ಕಾರನು ನುಗ್ಗದೊಳಗಿನ ಅನೇಕರನ್ನು ತನ್ನ ಸುಳ್ಳು
ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿ ಮೋಸವಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ
ನಮ್ಮ ಸೇನಾಸಾಯಕನನ್ನು ಕೂಡಾ ಮೋಸವಡಿಸಿದ
ಬಹುದಷ್ಟೆ? ಅವನ ರಾಜಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಂಕಿಸಲು
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವು" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಕೆಲಸ
ಮಾಡೋಣ. ನಾವು ಮಾರುವೆವೊಳಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಧು
ಇರುವ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು
ಬರುವವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗೂಢಕಾರಿಗಳಾದರೂ
ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸೋಣ. ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಂದ
ನಿಜಸಂಗತಿ ಕೇಳಿಸುವುದೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು
ಯುವರಾಜ.

ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಒಪ್ಪಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಆ ದಿನ
ರಾತ್ರಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಹ ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಧುವಿನ

ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಅವರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೆರೆತಂದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ದೂರವಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಲು ಹೇಳಿ, ಸಾಧು ವಿನ ಮನೆಯ ತೆರೆದ ಕಿಟಕಿಯ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟಿ ಗಮನಿಸುತ್ತ ನಿಂತರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೇನಾನಾಯಕನು ಇಬ್ಬರು ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಸಾಧು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ "ರಾಜನು ನಮ್ಮ ದೋಷದ್ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ನುಬಿದಂತೆ ತಾನೇ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದು. ಪೂರ್ತಿ ಸಂಬಂಧಾನೆ. ಇನ್ನೇನೂ ಸಂದೇಹ ಬೇಡ. ವಿಷೂಷಕನ ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ, ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗವ್ವರು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಮಹಿಮೆ ನಂಬುವಂತಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜನು ನಿಧಿಗಾಗಿ ಕೋಟಿಯ ಮುಖ ದ್ವಾರವನ್ನು ಅಗೆಯಿಸಿ ಅದರ ಒಳಗಡೆಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಸೇನಾನಾಯಕ

ಅವರು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನೂ, ಯುವ ರಾಜನೂ ಈಜಿಗೆ ಒಂದು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೈನಿಕ ರನ್ನು ಮಿಚ್ಚಿಡಿದರು. ಅವರು ಧಾವಿಸಿ ಒಂದು ಸಾಧುವನನ್ನು ಸೇನಾನಾಯಕನನ್ನೂ, ಅವರ ಅನು ಚರರನ್ನೂ ಓಡಲು ಬಡದ ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ಕಾರಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿದರು.

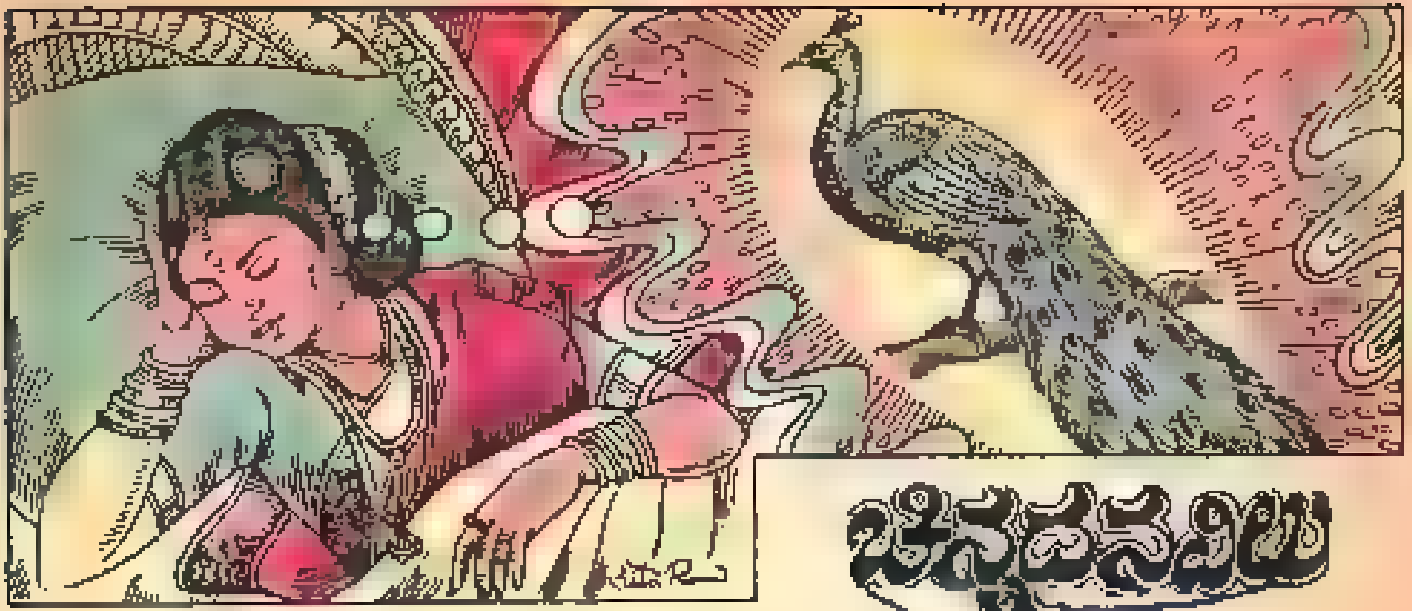
ರಾಜನೂ ಯುವರಾಜನೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜಭವ ನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಒರಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು. "ಮಹಾಮಂತ್ರಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ದುರುವರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಭಾರ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗು ತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದುಷ್ಟರು ನಾವು ನಿಧಿಯ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಬೇಳಸಿದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒರುವಂತೆ ವಿದೇಹ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯವು ತಪ್ಪಿತು. ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ವಿರ್ವಾಡು ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮುಂದೆ ಎಂಟುದಿನದಲ್ಲಿ ಯುವರಾಜ ಚತುರ ಸೇನನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾಯಿತು. ಅವನು ರಾಜ ನಾದ ಕೂಡಲೇ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮರೆ ಯದೆ, ಗೊಡವಾರಿಯ ಶಾಪವನ್ನು ತನ್ನ ಅಧಿನ ದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಈ ತಂತ್ರವೆಲ್ಲಾ ಭಗ್ನವಾದುದರಿಂದ ವಿದೇಹ ರಾಜನು ಹತಾಶನಾಗನು. ಅವನ ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಂತರಿಸಿ ಹೋಯಿತು.

ಈ ಮಗನ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ ಪೃಥ್ವಿರಾಜನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಚಿನ್ನದನವಿಲು

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಕಾಶೀರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನವಿಲಾಗಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದನು. ಅದು ಇತರ ನವಿಲುಗಳಂತೆ ಸಾಧಾರಣ ನವಿಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪರೂಪ ವೇದಾಂತದ ಅಪ್ಪಟ ಪುಸ್ತಕವನ್ನದ ನವಿಲು ಅದು, ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದರೂ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಾಶೀರಾಜನ ವತ್ಸಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಈ ಚಿನ್ನದನವಿಲು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಿತ್ತಿತು. ಅವಳು ಅವನ್ನು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಆ ನವಿಲನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದಳು. ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ವ್ಯಾಸ್ಮಣಿರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರ ಸಂಗತಿ ಬೇಟೆಗಾರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು ಎಂದರು.

ರಾಜನು ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಬೇಟೆಗಾರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, "ಹೀಗೆ ಹೀಗೆ ಇರುವ ಚಿನ್ನದನವಿಲನ್ನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತಂದ್ರೊಬ್ಬರೆ ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪೇಳಿದನು. ಅವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಬೇಟೆ

ಗಾರನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಏಳು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಆ ನವಿಲಿಗಾಗಿ ಹೊಯ್ಯುಹಾಕಿದನು. ನವಿಲು ಅವನ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಲ್ಲ. ಆ ಬೇಟೆಗಾರನತ್ತೂ, ಆಯಿತು. ನವಿಲನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ರಾಣಿಯೂ ಸತ್ಯಳು.

"ಕೆನುಸಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಒಂದು ನವಿಲಿಗಾಗಿ ಕಳವಳ ಪಡುತ್ತ ನನ್ನ ರಾಣಿ ಸತ್ತು ಹೋದಳಲ್ಲಾ!" ಎಂದುಕೊಂಡು ರಾಜನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. "ದಂಡ ಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನವಿಲು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೇ ಇದೆ. ಯಾರು ಅದರ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಜರಾಮರಣಗಳು ಬಾರವು" ಎಂದು ಒಂದು ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವಂತೆ ನೇತಾಡಿಸಿಟ್ಟಿತು ಆ ರಾಜ.

ಆ ರಾಜನು ತೀರಿಹೋದ ಮೇಲೆ, ಮತ್ತೆ ಒಂದ ಯುವರಾಜನು, ಚಿನ್ನದ ನವಿಲನ್ನು ಹಿಡಿಸಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬೇಟೆಗಾರನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಆರು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಹೋದುವು.

ಏಳನೇ ತಲೆಮಾರಿನ ರಾಜನು ಕೂಡಾ ದ್ವಾರದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ ಬೇಟೆಗಾರ

ನೋಡುವವು ಚೆನ್ನದ ನವಿಲುನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಕಳುಹಿಸುವರು. ಈಸಾರಿ ಹೋಯಿತುಹಾಕಿದ ಬೇಟೆ ಗಾರನ ಒಲೆಗೆ ಆ ನವಿಲು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಅವನು ಅವನ್ನು ತಂದು ಕಾಶೀ ರಾಜನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು.

ಆ ಚೆನ್ನದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ನವಿಲುನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನವಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಗೆರವು ಭಾವ ಬಂತು. ಆದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಇಡಿಸಿದನು.

ಈಗ ನಮ್ಮೆಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಬೋಧಿಸತ್ವನು, "ರಾಜಾ, ನನ್ನನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಡಿಸಿ ತರಿಸಿರುವಿ ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯವನ್ನು ತಿಂದರೆ ಜರಾಮುರಣಿಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವೆಯೇ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಬೋಧಿಸತ್ವ.

"ಹೌದು" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಒಬ್ಬ ! ನನಗೆ ಮರಣವು ನಿಜವೆಂದಾದರೆ ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯ ತಿಂದವರಿಗೆ ಸಾವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜವೇನು ಅರ್ಥ ?" ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಕೇಳಿದನು ಬೋಧಿಸತ್ವ. ಆದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು, ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ, "ನೀನು ಅಪ್ಪೂರ್ವವಾದ ಚೆನ್ನದ ನವಿಲು.

ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯ ತಿಂದವರಿಗೆ ಸಾವು ಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು.

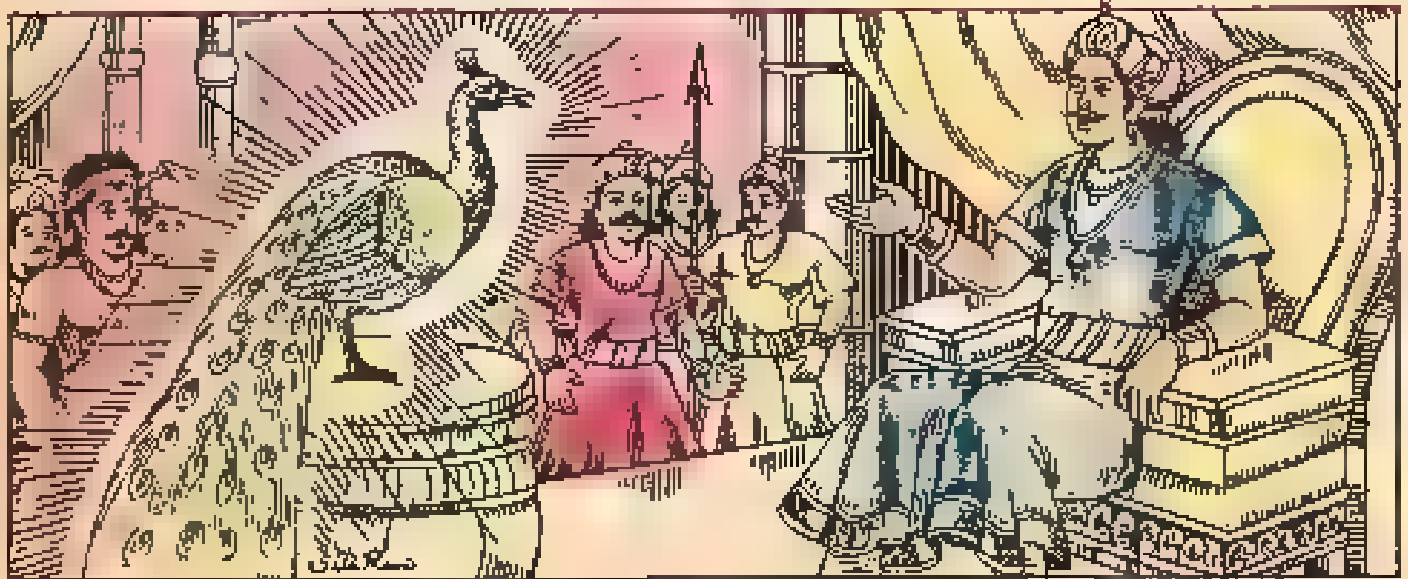
"ಹಾಗಾದರೆ ರಾಜಾ, ನನಗೆ ಈ ಚೆನ್ನದ ಬಣ್ಣ ಬಂದ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ರಜ್ಜಿಗೆ ಮಹಾರಾಜನಾಗಿದ್ದೆವನು. ನನ್ನ ನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯಿಂದ ಧರ್ಮವು ಸುಯೋಗಿ ಸಿಂತುಕೊಂಡಿತ್ತು, ಆದರೆ ಫಲದಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನವನವಿರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು ಬೋಧಿಸತ್ವ.

ಕಾಶೀರಾಜನು ಬೆರಗಾಗಿ "ಎನಿದು ! ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ಫಲಿತವೇ ಇದು ! ಹಾಗೆ ನಂಬಲಿ ? ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯ ರುಜುವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಇಲ್ಲದೇ ಲಂಟಿ ?" ನಾನು ಮಹಾರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸುವರತ್ನ ಪವಿತ್ರವಾದ ದಿವ್ಯರಥದ ಮೇಲೆ ವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆ ರಥವು ಉದ್ಯಾನದ ಎತ್ತರವಿರುವ ಕೊಳದ ಒಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂತು ಹೋಗಿದೆ" ಎಂದನು ಬೋಧಿಸತ್ವ.

ಕಾಶೀರಾಜನು ಕೊಳದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಆಗಿಯೊಂದಾಗಿ ಮಗಿಯೊಬ್ಬನು ದಿವ್ಯ ರಥವು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ರಾಜನು ಬೋಧಿಸತ್ವನನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ನಮ್ಮ ನದಿಗಳು :

ಗಂಗಾ-೨

ಅರೋಧ್ಯಗೆ ಹಾಜರಾದ ಸುರರು ಒಂದು ಸಾರಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಅಪಾರದಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಧ್ವಜವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಅದರ ಹಿಂದೆ ಹಾಜರಾಗುವಂತೂ ಸೈನಿಕರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಮುಖ್ಯಾತ್ಮನಿ ಅನೇಕ ಹಾಜರಾಗಿ ಹೋದರು.

ಅದ್ವರಣಿಯ ಗಮನ ತಪ್ಪಿದ ಮುಯಿ ನೋಡಿ ಗುದ್ಡುನ ರಾಕ್ಷಸ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದರು ಹೋಗಿ. ವಾಹನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಳೆದು ಅದ್ವರಣಿಯ ಕತ್ತರಿಸಿದ.

ಪಾದ ಅದ್ವರಣಿ ಸಾಮರ ಕುವರರು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ, ವಾಹನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡರು. ಕಿರುಮುನಿಯೇ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋದರು, ಆ ರಾಜ ಕುವರರು ವಿದ್ಯೋಪಯೋಗ ಕುರಿತನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ.

ಅವರ ಮನೋಕನವು ಕಡಿಲಾಗಿ ಮಹಾ ಕೋಪ
ವ್ಯಕ್ತವಾದಿತು, ಮಹದಂತಾರಿಗಳಾದ ಅವ
ರೊಬ್ಬರೂ ಭಕ್ತನಾಗಿವೆಂತೆ ನೋಡಿದರು. ಮರು
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರಾವಳು ಮೂರರೊಬ್ಬರ ಸುಖ
ವೋದರು.

ಮೂವು ಅನೇಕ ಮಹಾಗುಣ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಸೂತನ ವೇದಮ್ನು ಗುಡದ ಅಂಶಮಂತ್ರನು ಕಮ್ಮ ಕಂವೆಯನ್ನು ಬಮಕೊಡುತು. ೩೩೦ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಹಿನ್ನ ಕಮಂವೆಯವನ ವವಿತ್ರ ಗುಣ ಇರುವ ಅಕ್ಷರವು ಬದ್ಧಕಾರಿಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ ವವಿತ್ರ ಸೂತ ಕುವಮರರು ವನರು ವೈವಿಕುಣಗುವವನು ೩೩೦ನು ಹೇಳಿದನು.

మత్తే కాలిచ్చ కృపించి మోలే హారణ మయి
 వేడుకొనినది పగిలెదరును భక్తులారా
 మనగిరవ తాళ్ళ పూజకరమ్మ ఒమరిసి
 కేనెల్లరు మిమ్మలించు పుష్కరాన్ని ధ్యాససి
 దీక్ష తలెప్పు మోదివెను, సైక్కుల
 పరిశోధనలన్ని తన్న ముంచుకునిన గదిగా
 ఒకప్పు వేడుకగి పిదప ఒప్పిదను.

ಅದರೂ ಉದ್ಭವವಾದ ಗಂಗಾ ಜಲದ ಪ್ರವಾಹ
ವನ್ನು ತಡೆಯುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಭೂಮಿಗೆ ಇಲ್ಲ.
ಆ ಮೇಗಮ್ಮ ತಡೆಯುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಶಿವನಿಗೆ
ಮಾತ್ರವೇ ಇದೆ ಎಂಬ ಭೋರಾಭನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾ-
ಯಿತು. ಅಂತಲೇ ಅವನು ಶಿವನನ್ನು ಬೇಡಿ
ಕೊಂಡನು. ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಶಿವನು ಒಪ್ಪಿ
ಗಂಗಮ್ಮನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿ
ಕೊಂಡನು.

ಶಿವನ ತಲೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯಾದ ಗಂಗಾ
ಭೋರಾಭನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹರಿದು ಹೋದಳು.
ಹೀಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶಿರುಗಿ ಶಿರುಗಿ ಹರಿದ ಗಂಗಾ
ಯಿಂದ ಹಲವು ಸದೃಶ್ಯಮೂಲವಾಯಿತು.

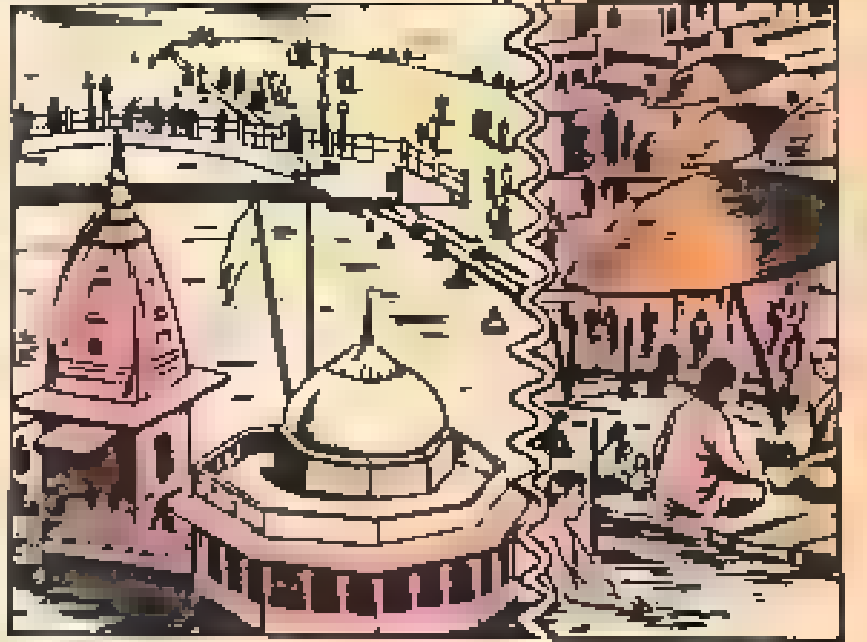
ಭೋರಾಭನು ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಕಾಣಲು
ಪಡುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಕೆಳದಿನ ಅತ್ರಮು
ದ್ದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಟ್ಟರಾಜಿಗಳು ಗಂಗಾ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳು-
ಗಿದುವು. ಕೂಡಲೇ ಅರುಣತ್ತು ಸಾವಿನ ಮುಂದಿ-
ಸೂರ ಪುತ್ರನು ಜೀವನೋಂದಿಗೆ ಎದ್ದು ಬಂದನು.
ಭೋರಾಭನ ಪ್ರದಾಂತ್ಯವು ಸಫಲವಾಯಿತು.

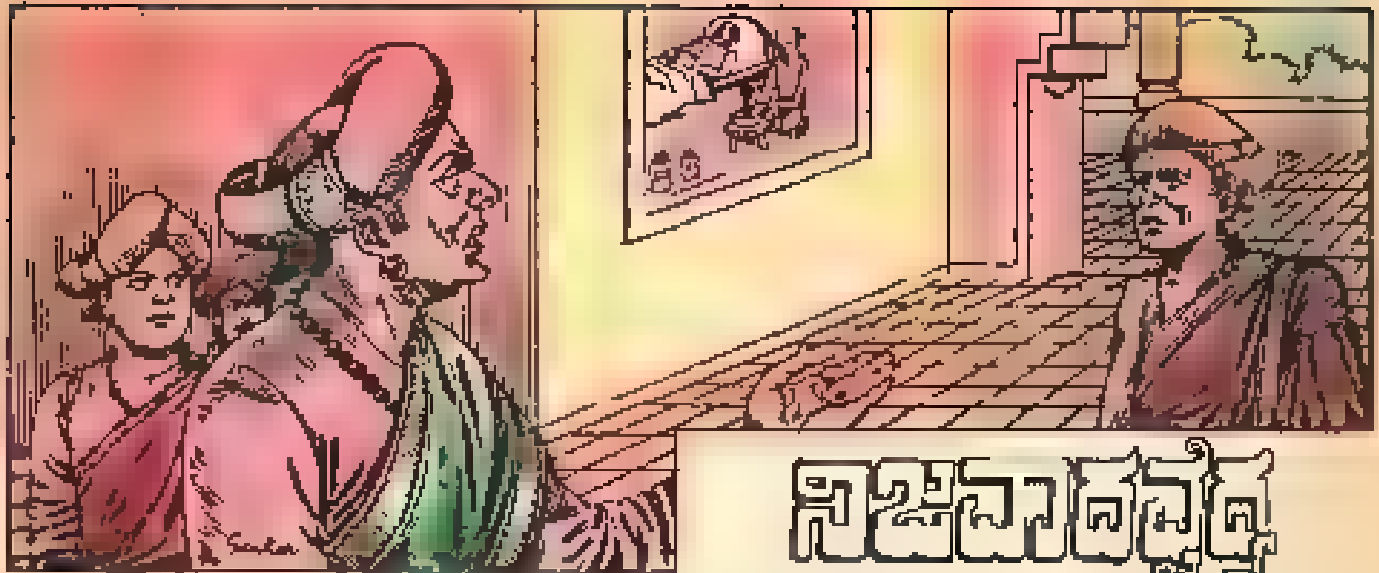

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ನದಿ ಲಕ್ಷ ಪವಿತ್ರ
ಮೆರು ಪ್ರಾಚೀನವಾಗಿದೆ, ಗೋಮುಖದಿಂದ
ಲಕ್ಷ ಪವಿತ್ರ ಗಂಗೋತ್ರಿದಲ್ಲಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿ
ಪುರಾತನ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರುವ ಹೃಷೀಕೇಶ
ದಿಂದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕಾಮಿಗಳ ಹೇಳಿ ಗಂಗಾ ನದಿ
ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಗಂಗಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಪುಷ್ಕರಿಣಿ,
ಗುಳ್ಳೆ ಪರಿದ್ವಾರ, ವಾಡಿಕಾಂಗುಲಿ ಬಹಳ
ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಈ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ
ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನವಾದುವು. ಯುಗಿ ಯುಗಿ
ಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವಂಥವು.

ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮುಖ್ಯ
ನಗರವು ಕೆಲವು, ಈ ನಗರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ
ನದಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಎತ್ತುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು
ದಿಂದ ಈ ನದಿ ಪಲವು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಸೀರಿ,
ಬಂಗಾಲದ ಹುರಿಗಳಿಗೆ ನೀಯವಾದ ಮಂದಿರ
ದಾನ್ ಎಂಬ ಕಾರುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರವಹಿಸಿ
ಸುಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಕರಿಯುತ್ತದೆ.

ನಿಜವಾದವೆತ್ತ್

ಹಿರಿದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೀಮೇಶ್ವರನಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ನಿಧನ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವ್ಯಾಧಿ ಆಗಲಿತು. ಆದರ ಫಲಿತವಾಗಿ ಅವನ ಶರೀರದ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಮೆಚ್ಚಿಗಳು ಎದ್ದು ಎಳಾರವಾಯಿತು.

ರಾಜನ ಶರೀರವು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತಾಯಿತು. ಆಸ್ಥಾನದ ವೈದ್ಯರು ತಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಏನೇನೋ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರು, ಬರುವ ಫಲಿತವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜಧಾನೀ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ವೀರಯ್ಯನಂಬ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ರಾಜನಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ರೋಗವು ಒಳಗೆ ಅತರೂವ ವಾದುದೆಂದು ಅವನ ಅಂದಕೊಂಡನು. ವೀರಯ್ಯನ ಕುಟುಂಬದವರು ವಂಶವರದವರೆಯಾಗಿಯೇ ವೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರು. ಇಂತಹ ಆಪೂರ್ವ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ವೀರಯ್ಯನ ತಂದೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂದು ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ವೀರಯ್ಯನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಅದಾದರಿಂದ ವೀರಯ್ಯನು ಆ ವ್ಯಾಧಿಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಔಷಧವನ್ನು ತಯಾರು

ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಬುಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದನು.

ಅವನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಸ್ಥಾನ ವೈದ್ಯರು ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಉತ್ತರ ವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನು ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಅವರೊಂದಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದರಿಂದ ಅವರಿಗೊಂದು ಭವ್ಯ ಹಿರಿಯತನ ಒಂದು ವೇಳೆ ವೀರಯ್ಯನು ಕೊಟ್ಟ ಔಷಧಿಯಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ವ್ಯಾಧಿ ಗುಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ರಾಜನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಸಮರ್ಥರಾದಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತವಾಗಿರುವ ಏಕವಿ ಚ್ಯುತಿ ಒಂದರೂ ಒಂದಿತ್ತು ! ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಆರೋಚಿಸಿ ಆಸ್ಥಾನ ವೈದ್ಯರು ವೀರಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ, "ನಾವೆಲ್ಲಾ ಚಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಗುರು ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದವರು. ಅಂತಹ ನಮ್ಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೂ ಬಗ್ಗದ ಮಹಾರಾಜರ ವ್ಯಾಧಿ ನನ್ನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಒಗ್ಗಿ

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಾ ಕೆಲವು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈಗಲೂ ಇದ್ದು ಮಕ್ಕಳು ಮಹಾರಾಜರ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಇದೇ ಮಹಾರಾಜರ ಅಂಗ ವ್ಯಾಧಿ ಇದೆ ಮಹಾರಾಜರೂ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಬದಲಾಗ ಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುಗಳು ಒತ್ತದೆ ಅವರಿಂದ ಇದು ರಾಜ ದರ್ಶನವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಬೇಡ. ಇದನ್ನು ತೊಂದರೆಗೆ ಬಳವಡಿಸದೆ ಹೋಗಿಬಿಡು" ಎಂದು ಬೇರೆಯರು.

ಹೀಗೆಯೂ ಮತ್ತೆಗೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಆದರೂ ಅಷ್ಟಾನ ವ್ಯಾಧಿ ಮಹಾರಾಜರ ಬದಲಾಗುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಅನುಭವ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ರಾಜಭವನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೈದು ಹಿಂದೆ ಕಳೆದ ವರುಷ ಇದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಒಂದುಸಾರಿ ವೀರಯ್ಯನು ರಾಜಭವನದ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ಧರ್ಮಭಕ್ತನ ಜಗದ್ಗುರು ಬಳಿಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿ ದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ರೋಗಿಯ ಕೂರವರ್ಮ ಕುಂಬಾ ವಿಗಾರವಾದ ಕಷ್ಟ ಮುಚ್ಚಿಗಳನ್ನು. ಅದು ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದಂತದ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವ್ಯಾಧಿ ದುಂತಹುದೇ ಎಂದು ತೋರಿತು !

ವೀರಯ್ಯನು ಆ ರೋಗಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದನು. ಸಂದೇಹವೇನಿಲ್ಲ. ಆದೇ ವ್ಯಾಧಿ ಇದು. ಕೂಡಲೇ ವೀರಯ್ಯನು ಆ ಬಳಿ ರೋಗಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಅವನ ಶರೀರ ಮುಚ್ಚಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿ ತೊಡವು. ಅವನು ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾದನು.

ಅನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಇಬ್ಬರು ಅಂಗ ರಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನ ಪಾರ್ಕಿ ಹೋಗುತ್ತ ಧರ್ಮಭಕ್ತನ ಅಧೀನವಾಗಿ ನಡೆದನು. ಆಗ ಜಗದ್ಗುರುನವ ರೋಗಿ ಜಾರಿ ಯಂದಿರುವ ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು. ತಾನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಆ ಹಳೆಯ ರೋಗಿ ದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು. ತನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ "ಶರೀರವ ತುಂಬಾ ಮುಚ್ಚಿಗಳಿ ದವ ಇವನು ಜಗದ್ಗುರು ಮುಂದಿಕ್ಕೊಂಡಿರುವ ವರನ್ನು ಅಂಕ ಸಾರಿ ನೋಡಿಸಿ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಎದ್ದು ಕೈ ಮುಗಿಯುವವನು. ಈ ದಿನ ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅವ ನನ್ನು ಇತ್ತ ಕರೆಯಿರಿ" ಎಂದನು.

ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ಅವನನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದರು. ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ತನಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದ ವೀರಯ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಾ ವಿವರ ಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು. ವೀರಯ್ಯನ ಮನೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶವೂ ಅದೇನಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು.

ರಾಜನು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಾರುಮೇಷ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ವೀರಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದನು. ವೀರಯ್ಯನು ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕೈಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಅಮೇಲೆ ಇಬ್ಬತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಶರೀರದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಧಿ ಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಯಿತು. ರಾಜನು ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡು, ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಆಗ ವೀರಯ್ಯನು ಅವನೊಂದಿಗೆ "ಎನ್ನಾದರೂ ಈ ವ್ಯಾಧಿ ಅವರೂವವಾ ಬರುವುದಾದ್ದು. ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಒತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವರೊಂದರಲಿ ಇದರ ಚಿಕ್ಕೈ ಎಲ್ಲಾ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾಕ್ಕಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಒಪ್ಪಿಕ್ಕಿಗೆ ನಾನೇನೋ ಚಿಕ್ಕೈ ಮಾಡಿ ಗುಣಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ರೋಗವನ್ನು ಆಳುವ ಮುಖಾರಾಜರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕೈ ಮಾಡುವ ದಾರಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಣದಾಗಿದೆ. ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವವ ದೊಡ್ಡ ಬಂಕೆ" ಎಂದನು.

"ಆದಕ್ಕೇನು ಕನ್ನ ? ಹೋಗಿ ರಾಜನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ಚಿಕ್ಕೈ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿರು" ಎಂದನು ರಾಜ.

ಆಗ ವೀರಯ್ಯನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ರಾಜ ದರ್ಶನದ ಪ್ರಜ್ಞಾಪತ್ರಗಳಿಗೆ ರಾಜ ವೈದ್ಯರುಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ತಡೆ ಬಂದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ರಾಜನಿಗೆ ಅಸ್ಥಾನ ವೈದ್ಯರ ಕಪಟವು ದ್ವಿಗುಣಿತವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪದವಿಗೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದಾಯಿತು. ಅವರಿಂದ ಗುಣ ಪಡಿಸಲಾಗದ ರೋಗವನ್ನು ವೀರಯ್ಯನು ಗುಣ ಪಡಿಸಿದರೆ ಆಗ ವೀರಯ್ಯನೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನವ ನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದೆ ಅವರು ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಅದ್ವೈ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ!

ರಾಜನು ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಅಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಧಾನ ವೈದ್ಯ ಪದವಿ ಕೊಡಲು ಆಗಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಆತ ನೊಂದಿಗೆ "ವೀರಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ನಾನಾಗಿ ತಿಳಿದು, ನಿನ್ನಿಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೋ ಚಿಕ್ಕೈ ಪಡೆ

ಯಾಲು ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಈ ದೇಶದ ರಾಜನೇ ಕಣೆಯ್ಯಾ !” ಎಂದು ತನ್ನ ವೇಷವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದನು. “ನಾಳ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಾಮೋಡ್ಯೋಗಿಗಳು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸಕಲ ರಾಜರಾಂಭನಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ನನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ವೈದ್ಯ ಪದವಿ ನೀಸಗೇ ಕೊಡಲಿದ್ದೇನೆ. ಅವಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಮೂರು ಮೂರುಕುಲ್ಲಿ ನೀನು ವಾಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.” ಎಂದನು ರಾಜ.

ವೀರಯ್ಯನು ರಾಜನಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಕಮಸ್ಕರಿಸಿ, “ಮಹಾರಾಜರೇ, ಶಾಪ ಕೊಡುವ ಪದವಿಯನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನನಗೆ ಈ ಹಳೇ ಕಾಲದ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ.” ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, “ಏಕೆ? ನಾನು ಕೊಡುವ ಪದವಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?” ಎಂದನು.

“ಇಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜರೇ, ಒಂದುಸಾರಿ ನಾನು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಶುರುಗೂ ರಾಜ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೂ ಹೊರತು ಇತರರಿಗೆ ವೈದ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗದು. ರೋಗಗ್ರಸ್ತ

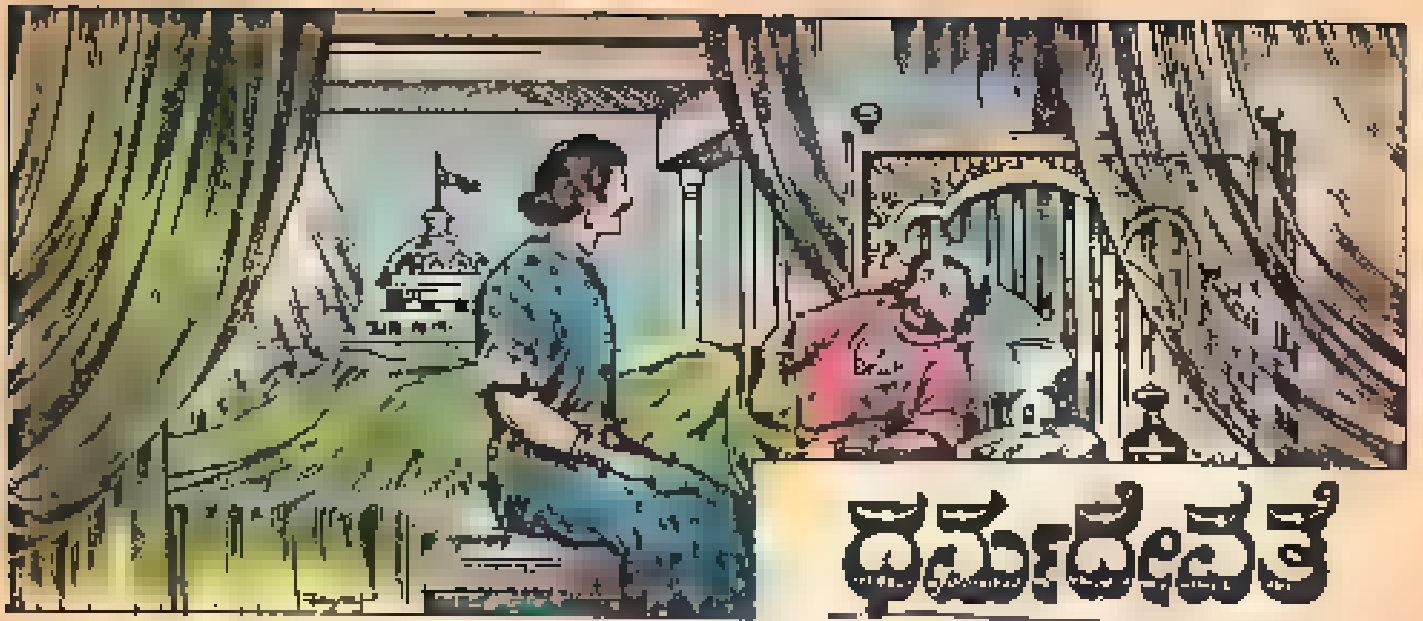
ರಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಖ ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ಪದವಿ ಧನ ವ್ಯಾಮೋಹಗಳಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿ ನನ್ನ ವೈದ್ಯಕೀಯವನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಮಿತಗೊಳಿಸಲಾರೆನು” ಎಂದನು ವೀರಯ್ಯ.

ವೀರಯ್ಯನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸತ್ಯವು ಕಂಡಿತು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ, “ವೀರಯ್ಯಾ, ನಿಜವಾದ ವೈದ್ಯನು ನೀನೇ ! ಇಂತಹ ನೀನು ನನ್ನ ಪೌನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮೆಮ್ಮ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಒಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನಡೆಸುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿ ನಿಂಗಳೂ ಕೋಶಾಗಾರದಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನೀಸಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಅಗತ್ಯವಿರುವಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಶಾಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ತರಬೇತವೆನ್ನಿಸಿದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿರು. ಇಷ್ಟತಾನೇ ?” ಎಂದನು.

“ಇವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನನಗೇನು ಬೇಕು? ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅರ್ಥಿಕತೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅದೀಗ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು ವೀರಯ್ಯ.

ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಭವನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಧರ್ಮದೇವತೆ

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಂಡರ್ನಿ ದೇಶವನ್ನು ಸತ್ಯಾನಂದನೆಂಬ ರಾಜನು ವಾಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಒಹುರೂಢ್ಯ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನಾದವನು. ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಪಣವೊಡ್ಡು ಬಲ್ಲವನು. ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಿತಪಕ್ಷ ಪಾತವೋ, ಬಂಧುಪ್ರೀತಿಯೋ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರವು. ಅವನ ಕುಲದೇವತೆಯೇ ಧರ್ಮ ದೇವತೆ. ದಿನಾ ಧರ್ಮದೇವತೆಯನ್ನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡದೆ ನೀರು ಸಹಾ ಕುಡಿಯತನು. ಅಂತರೇ ಧರ್ಮದೇವತೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ಒಲಿದಿದ್ದಳು.

ತ್ಯಾಗವೇ ಮೂರ್ತಿಮಂತನಾದ ಸತ್ಯಾನಂದನಿಗೆ ಶ್ರವಣಾನಂದನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಅಶಕ್ತಿಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸತ್ಯಾನಂದನು ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡನು.

ಆದರಂತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಮುಖರೊಂದಿಗೂ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ಶ್ರವಣಾನಂದನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾಯಿತು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯಾನಂದನ ಅರೋಗ್ಯವು ತೀರಾ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಅಡಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು, "ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ಕೇಳ. ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಮಟ್ಟಿನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು. ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಕೂಡಾ ಹಿಂಬಂದ. ನಡೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆದುಬೇಕು. ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂದೇಹ ಒಂದರಿ, ಕುಣಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ದರ್ಶನಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಸಂದೇಹವನ್ನೋ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೋ ಹೇಳಿಕೋ. ಸಂದೇಹ ತೀರುತ್ತದೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಸತ್ಯಾನಂದನು ಒಬ್ಬ ದಿನ ಬದುಕಿಲ್ಲ ತಂದೆಯ ಮಠಕಾನಂತರ ಶ್ರವಣಾನಂದನು ತಂದೆಯ ಹಾಗೆಯೇ ನ್ಯಾಯಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿ ಎಂದು ಕೀರ್ತಿಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ತಂದೆಯ ಬೋಧನೆ

ಇಳನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ನೆನೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಓಣಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಲು, ಶ್ರವಣಾಗುಂದನಿಗೆ ಧರ್ಮ ಸಂಕುಲದ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದು ಇದಿರಾಯಿತು.

ಶ್ರವಣಾಗುಂದನ ಕುಮಾರಿಯಾದ ಮಾಲತಿ ಒಬ್ಬ ಚೆನ್ನ ಸಾಮಂತ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸ ತೊಡಗಿದಳು. ಶ್ರವಣಾಗುಂದನಿಗೆ ಮಗಳ ಕೋರಿಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಮಂಶಾಚಾರದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸ ಲಿಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಲತಿ ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನೇ ಮದುವೆ ಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಮಗಳ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಪಂಶಾಚಾರವನ್ನು ಮೀರುವ ಅಧರ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂಶಾಚಾರವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಹೋದರೆ ಮಗಳ ಮಗ್ಗಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನು ಮಾತುವುದೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಧರ್ಮಸಂಧಿಗಾಗಿ ಮನು ಮಾತುವುದೆಂದೂ ಅರೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರವಣಾಗುಂದನಿಗೆ ತಂದೆಯ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. "ಹೌದು, ಇದು ಧರ್ಮ ದೇವತೆಯ ಮುಂದೆ ನಿವೇದಿಸಬೇಕಾದ ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ನಿಜ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ಅಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹವು ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗತೊಡಗಿತು. ವಿಗ್ರಹದೊಳಗಿಂದ "ಶ್ರವಣಾ, ನೀನು ರಾಜ ನಾಗುಡ್ಡದಕ್ಕೆ ಬರುವಲು ತಂದೆಯಾದೆಯೋ, ರಾಜನಾದ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯಾದೆಯೋ?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೊರಬಿತ್ತು.

"ತಾಯೇ! ಪುರುಷರೊಳದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿವಾಹಿತನಾಗಿದ್ದೆನು ಆ ನನ್ನ ಪಾಲಕರಾದ ಮಂಶಿ ಧರ್ಮಕುಲದವರಾಗಿದ್ದರು" ಎಂದನು ಶ್ರವಣಾಗುಂದ

"ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಲತಿಯ ವಿವರವನ್ನೆ ನೀನು ರಾಜಧರ್ಮವನ್ನು ಒತ್ತಿಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಧರ್ಮ ವನ್ನು ನಿರ್ದೋಷವುರೇ ನಿನ್ನ ಬಾಧ್ಯತೆ. ಹೋಗು. ಸಂತೋಷವಾಗಿರು" ಎಂದಳು ಧರ್ಮದೇವತೆ.

ಕೂಡಲೆ ವಿಗ್ರಹದ ಕಾಂತಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಎಂದಿಸಂತಾಯಿತು. ಶ್ರವಣಾಗುಂದನು ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಭವಸತ್ಯ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಸಾಮಂತ ರಾಜಕುಮಾರ ನೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು.

ಇದಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರವಣಾ ನಂಜನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದಿರಾಯಿತು. ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ

ಮಾತೃವ್ರತ ಅಥವಾ ಕುಮಾರ ನಾಗಾನಂದನಿಂದಲೇ
ಆ ದಾರುಣವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂತು.

ನಾಗಾನಂದನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿ
ಮೊಂದಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಾಧನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ಅವನು ತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ದಾಖಲೆಮಾಡಿದ ಪತ್ರದಿಂದ
ಆ ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿಯು ಬಲಗೈ ತುಂಡಾಗಿಹೋಯಿತು.
ಅವನು ವಿರಾಗನೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗ.

ವಿರಾಗನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಾ
ಶ್ರವಣಾನಂದನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ,
ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಾಧನ ತನ್ನನ್ನು ಮಾರಿಸುವನೆಯ
ಅಸಹಾಯಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರ ನಾಗಾನಂದನು
ನನ್ನ ಕುಮಾರನ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದನು.
ವೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವೆಚ್ಚ ಪ್ರತೀಕಾರವೆಂದು ನಮ್ಮ
ಶಿಕ್ಷಾಸ್ಥಾನದ ಹೇಳುತ್ತವೆ, ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ
ಕುಮಾರನ ಬಲದ ಕೈಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ, ಧರ್ಮ
ಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಾರ್ಥಕ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಶ್ರವಣಾನಂದನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಅವನು ಸಭೆಯನ್ನು
ಮುಗಿಸಿ ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ಅಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು
ವಿವರಿಸಿದನು.

ಆಗ ಅಲಯವೆಲ್ಲವೂ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ
ಹೋಯಿತು. ಧರ್ಮದೇವತೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಕಂಠ
ದಿಂದ, "ಶ್ರವಣಾ, ವೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವೆಚ್ಚ ಪ್ರತೀಕಾರ
ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಾಸ್ಥಾನದ ಕೀರ್ತಿ ಬರೆಯುವುದು
ನಿನ್ನ ಮಗನು ಯಾವ ಕೈಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಕುಮಾರನ ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿದನೋ, ಆ ಕುಮಾರನು
ಕೂಡಾ ಅದೇ ಕೈಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನ ಬಲಗೈ
ಯನ್ನು ಕಡಿಯಬೇಕು. ಅದೇ ಧರ್ಮ!" ಎಂದಳು.

ಮರುದಿನ ಶ್ರವಣಾನಂದನು ವಿರಾಗನೊಂದಿಗೆ
ಧರ್ಮದೇವತೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ,
"ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನು ಬಲಗೈಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿ
ಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾದ ಶಿಕ್ಷಾಸ್ಥಾನದ

ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಅದು
ಹೇಳೆಂದು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲದೆ, ಏನಿಂದಲೇ
ಹೀಗಾಯಿತು" ಎಂದಳು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕರತಾಳ
ಧ್ವನಿ ಮಾಡಿದರು. ಎರಾಗನು ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನ
ನಾದಳು. ಆದರೆ ಶ್ರವಣಾಸಂದನು ಹೇಳಿಕವಾದ
ಧಾಪನ್ನೂ, ಮಾನ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನೂ,
ಅವನ ಮಗನನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು.

ವೈರಾಡ್ಯ ಎಂಬುವು ಕುಂಟಲಿಗಿಯು ನೆರೆಯ
ರಾಜ್ಯ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜ ವಸಂತಸೇನನು ಶ್ರವಣಾಸಂದನ
ಮಾನ್ಯವಿತ್ತ, ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರವಣಾಸಂದನನ್ನು
ನೋಡಲು ಬಂದನು. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಭೋಜನ
ವೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ವಸಂತಸೇನನು ಕಾಲಕ್ಷೇಪ
ಕ್ಕಾಗಿ ಚದುರಳಿವಾಡಲು ಕೂಳಿತನು. ಅತಿಥಿಯ
ಕರಗೆ ಒಲೆನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದೆ ಶ್ರವಣಾಸಂದನು
ಅತಿಥಿಗೆ ಕುಳಿತನು.

"ಆಟದಲ್ಲಿ ಪಂದ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಂಗಬಾಕದು,
ವನಾದರೂ ಪಂದ್ಯ ಒಡ್ಡು!" ಎಂದು
ವಸಂತಸೇನ.

ಶ್ರವಣಾಸಂದನು ತನ್ನ ಮುಂಗೈಯ ಕಂಕಣ
ವನ್ನು ತೆಗೆದು ಪೂಡಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ
ವಸಂತಸೇನನು ನಕ್ಕು "ನಾಳೆ ರಾಜರಾಗಿದ್ದು,
ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪುಥವಿಟ್ಟರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ
ನಮಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಿದೆ? ನಾನು ನನ್ನ
ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಪಣ ಒಡ್ಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹಾಗೇ
ಮಾಡು" ಎಂದು ಪುರೋತ್ತಾಪಿಸಿದನು.

ಶ್ರವಣಾಸಂದನು ಹಾಗೆಯೇ ಒಡ್ಡಿದ್ದೇನೆಂದನು.
ಆಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಿ ಬಿದ್ದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು
ಸೋಲಿಸಲು ಬಹಳ ಹೊರಗಾಡಿದರು. ಕಡುಗೂ
ದುರವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಶ್ರವಣಾಸಂದನು ಸೋತು
ಹೋದನು. ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು
ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಸಂತಸೇನನಿಗೆ ಕೊಡಲು
ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ವಸಂತಸೇನನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. "ನಾನು
ಆಟದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಂದು ರಂಗೇರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ
ಹೇಳಿದೇನೆ ಹೊರತು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ನನಗೇಕೆ?
ನಾಳೆ ಎಂದಿಗೂ ಸ್ವೀಕರಿಸೇ! ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಆಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹ ಮಾಡಲಾರೆ
ನವ್ವ" ಎಂದನು.

ಶ್ರವಣಾಸಂದನು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ,
"ನೀನು ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ಮಾತ್ರ,
ನಿಜವಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಂದ್ಯ ಒಡ್ಡಿದೆ.
ಹೇಳಿದ ಮಾತು ತಪ್ಪಲಾರೆ. ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಇನ್ನು
ನಿನ್ನದೇ, ಸ್ವೀಕರಿಸು" ಎಂದು ವಸಂತಸೇನನನ್ನು
ಒಲವಂತಪಡಿಸಿದನು.

ಆದರೂ ವಸಂತಸೇನನು ಒಪ್ಪಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ
ಶ್ರವಣಾಸಂದನು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ

ಧರ್ಮದೇವತೆಯನ್ನೇ ಧರ್ಮಮೂವಲು ಹೊರಬಿಡು
 ಇತ್ತೀಕೆ ಕೂಡಿಯೇ ಆ ದೇವತೆಯನ್ನೇ ಹೋದರು
 ಶ್ರವಣಾನಂದನು ತನ್ನ ಸಮಾಜವನ್ನು ತೇಲಿ
 ಕೊಂಡು ಪರಿಶುದ್ಧರಮಾರ್ಗ ಕೊಂಡುಬಿಡುವುದು
 ದೇವತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಈ ಸಾರಿ ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹದಿಂದ
 ಮಾವ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಹೊರಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಗ್ರಹ
 ದೊಳಗಿನಿಂದ ದುಃಖವಾಗಿದ್ದು ಸ್ವರವು ಹೊರಬಿಟ್ಟು
 "ಶ್ರವಣಾ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡಲು
 ನೀನು ಯಾರು? ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ವಸಂತಸೀತನು
 ಯಾರು? ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಜೆಗಳದು. ರಾಜನು ಕೇವಲ
 ಪರಿಪಾಲಕನು ಮಾತ್ರವೇ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ
 ಕರ್ತವ್ಯವು ಹಾಗಿನವನೇ ನೀನು ಕೂಡಾ ನನ್ನದೇ
 ರಾಜ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದ ನೀನು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ
 ಯಾವೆ, ಧರ್ಮಬಾಹಿರನಾದೆ!"

ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮೂಕನೇನನು
 ದೇವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಹೊರಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.
 ಶ್ರವಣಾನಂದನೂ ಹೊರಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮ
 ದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹದಿಂದ, "ಶ್ರವಣಾ! ರಾಜ್ಯವನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುವ ಮೊದಲು ನೀನು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು
 ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಜನಜಾಗೃತನಾದ
 ನೀನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿರುವೆ. ನೀನು

ರಾಜನಾಗಿರಲು ಬೋಧಿಸಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ
 ನಾನೂ ಇರಬಾರದು" ಎಂದಳು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
 ವಿಗ್ರಹದ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

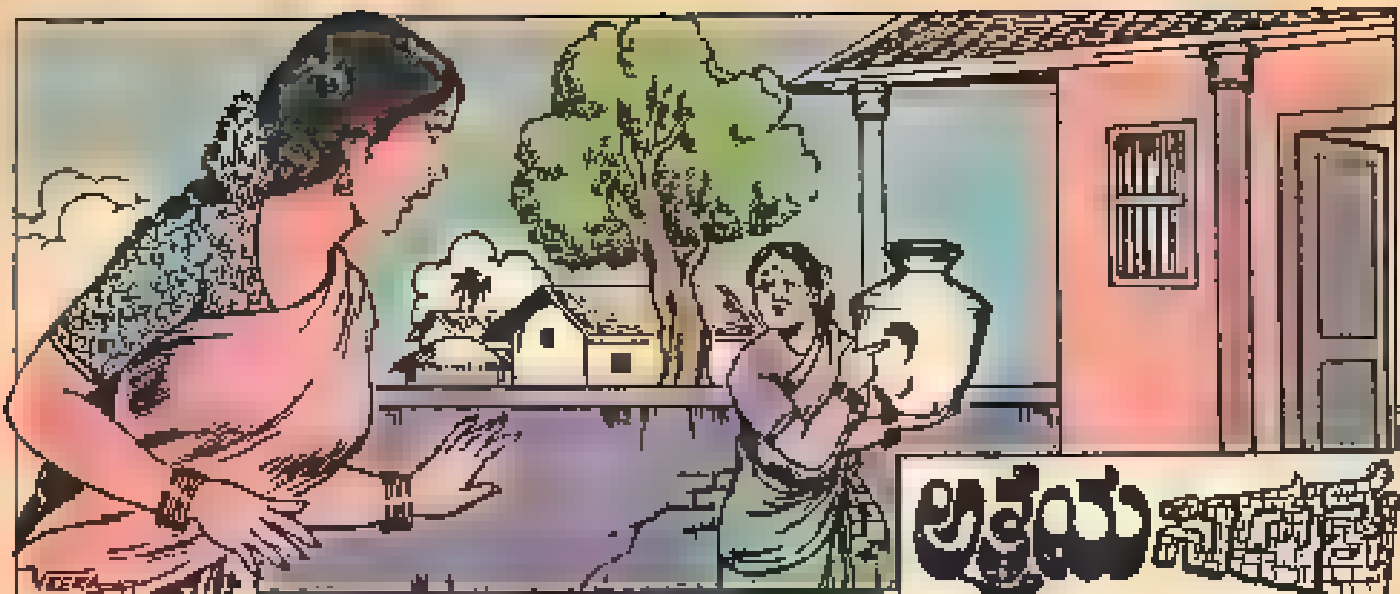
ಶ್ರವಣಾನಂದನು ದುಃಖದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇ
 ಹೊತ್ತವನ ಹಾಗೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅರವಂಗೆ
 ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಗ
 ನಾಗಾಜಂದವಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, "ಮಗನೇ
 ಈ ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಜೆಗಳದು, ನಿನ್ನದಲ್ಲ. ನೀನು
 ಕೇವಲ ಪರಿಪಾಲಕನು ಮಾತ್ರವೇ. ಈ ಮಾತನ್ನು
 ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬೇಡ. ಧರ್ಮದೇವತೆಯನ್ನು
 ನಿನ್ನ ವೃದ್ಧೋಳಗೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿಕೊ" ಎಂದು
 ಬೋಧಿಸಿದನು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರವಣಾನಂದನು ಧರ್ಮ
 ದೇವತೆಯ ಅಲಯದಲ್ಲೇ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತು
 ಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಹೋದನು.

ಆಗ ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹದ ತಲೆ ಮುಢಾ
 ಸ್ತಾನವಲ್ಲದಿತ್ತು. ವಿಗ್ರಹವು ಕೂಡಾ ದಿವ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ
 ಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
 ಶ್ರವಣಾನಂದನು ಬಂತೆ ಧರ್ಮ ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿತ್ತು
 ಅವನಿಗಾದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ
 ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದನು.

కనకాంగి ఎంబ మడుగియోందిగి రంగరాజు ఎంబనసిగి మదువేయాయెతు, కనకాంగి తన్న తంద తాయెయర బుద్ది మాతంగళెన్న కేళి క్కొండు గండన బొకేయల్లి అత్తయ మనగి బుందుడొ అయెతు.

బుంద క్కొడలే మాదయ్య పేంకటాజులపతి సొనెయోందిగి మల్పనియెంద, "మోడు కనకాంగి, నిన్న అత్తగి స్వల్ప క్కొమద గుణ, నిన్న మోత దురుసు తన తొరిసుత్తాళి, ఎనెనొక హేళి ద్వియత్తా ఇద్దాళు, తాళి క్కొండు అవళు హేళిద హాగి నడెదుక్కొ, అదన్నెల్ల మన్నగి పట్టక్కొండు నొండుక్కొళ్ళ బేడ" ఎందు బేళిట్టెను.

కనకాంగి మానెవారి తలెత్తగ్గి కేళి సుమ్మన గొణెణాడిదళు.

కనకాంగి ఎమ్మ సదనెయెంద టుదాసిగ వొట్టిద మనగెలన మోడుత్తిదెరొ, అత్త మారమ్మ మత్త మత్త కెలన హేళుత్తా ఇరవళు కనకాంగి మనగి బుంద మొరనొ దినదల్లి

అవళు బావియెంద నిరు సేదిక్కొండు బళువాగ, అవళు ఎమ్మ మల్ల నడెయత్తా, కేందు అత్త మోగి వోగి, నెలగి కేరట్టి దంతె నిందిదళు.

హాగి అత్త బాగిల్లి నిరు, "అహాహా! బళళ బేదాగిదే! కిగి మదుమగళ హాగి నడెదరే హేగి? అమ్మ ఒక్కెగన్నెల్ల ఒగెదు యెవారిగ ఒణగ హాత్తి? యొకనె ఇదెయొ నినగి?" ఎందు గట్టియొగి కిరెదళు.

బేదరి నడెగువ కనకాంగియ సొంబింద బందిగి జారి కిళగి బిత్తు, నిరెల్లా జేల్లి బందిగి బజ్జెతు.

"అయ్యయ్యో! మోసా బందిగెన బజ్జె హాకిదియెల్లొ! దరిద్ర, తనియొ!" ఎందు క్కొగిదళు మారమ్మ.

కనకాంగి మాతాడదే నడెగుత్తా సంతళు. జానదియ కిరెకియెంద ఇదెన్న నొడిద మోవ పేంకటాజులపతి తాటిగి బుందు, మారమ్మ నెన్న నొడి, "మడుగి తుంబా మేదుద్దాళి.

ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಕಿರಿಚುತ್ತೀ? ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚು" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದನು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪದ ಕಂಚು ಹಿಡಿದ ಕೊಂಡು ಕನಕಾಂಗಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. "ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸುವಾಗ ಚಮಚ ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಅರೆದರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ವೆಂದರೇನು? ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಮೆತ್ತಾ! ಎಂಥಾ ಮೊದ್ಡು ಹೆಣ್ಣು ಒಂಕವ್ವ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸೊಸೆಯಾಗಿ!" ಎಂದಳು ಪಾರಮ್ಮ.

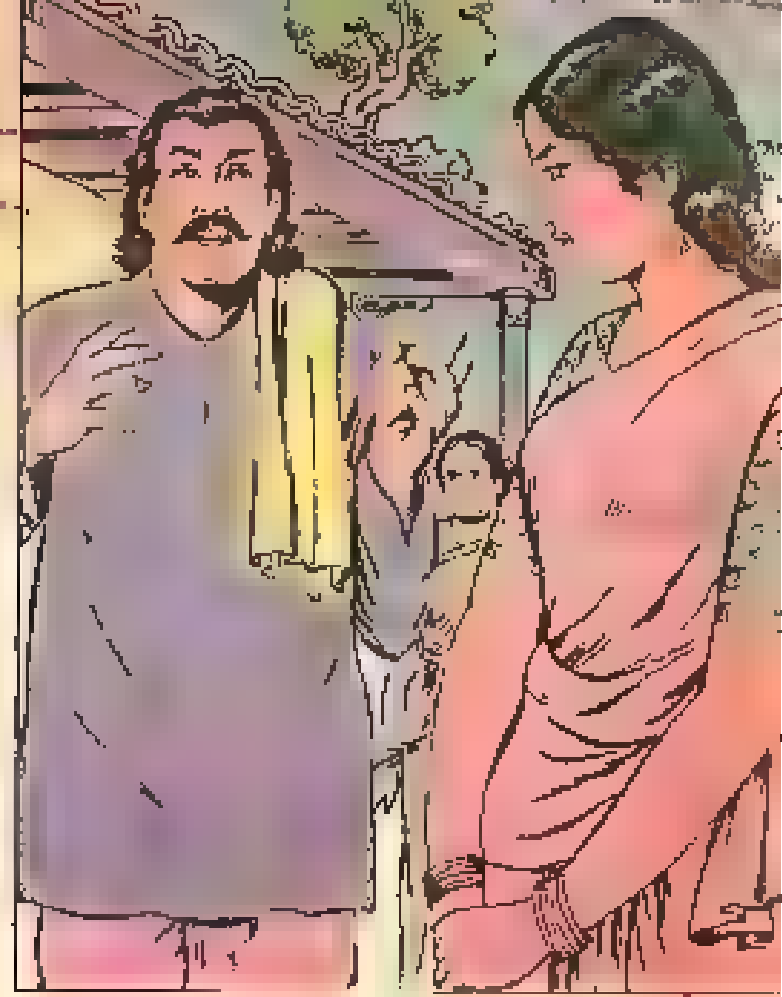
ಹೆದರಿ ನಡುಗಿದ ಕನಕಾಂಗಿಯ ಕೈಯಿಂದ ತುಪ್ಪದ ಕಂಚು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹಿಡಿದರೂ, ತುಪ್ಪವನ್ನೂ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು.

"ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಒಳ್ಳೇ ತುಪ್ಪ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಹಾಳುಮಾಡಿದಲ್ಲವ್ವಾ ಹಾಳಾದವಳೇ!" ಎಂದು ಅತ್ತ ಕೂಗಿದಳು.

ಹೆದರಿ ನಡುಗುವ ಸೊಸೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ವೆಂಕಟಾಚಲವತಿ ಮತ್ತೆ ಪಾರಮ್ಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದನು.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕನಕಾಂಗಿ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ಸೇರುವಾಗ ಪಾರಮ್ಮ ಬಡದಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, "ಏನೇ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಒಲೇ ಮೇಲೆ ಅನ್ನ ಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಅನ್ನ ಬೆಂದು ಮಣ್ಣು ಯಾದರೆ ಯಾರು ತಿಂದಾರು? ನೀರಿಗೇನು ಅವಸರ? ಯಾವುದು ಮೊದಲು, ಯಾವುದು ಮತ್ತೆ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ.." ಎಂದು ಮುಂಚಾಗಿ ಬಯ್ಯತೊಡಗಿದಳು.

ಕನಕಾಂಗಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳು ನಡುತ್ತಿರಲು ಹಗ್ಗ ಸಮೇತ ಬಿಂದಿಗೆ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಜಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಕನಕಾಂಗಿಯ ಗಂಡ ರಂಗರಾಜನು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಾತಾಳ ಗರಡಿ ತಂದು ಅದನ್ನು ತೊಡೆದಳು. ಮರುವಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕನಕಾಂಗಿ ಎದ್ದು

ಎಮ್ಮೆಗಳ ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಾಲೆಣ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಟ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಗ ಪಾರಮ್ಮ ಅವಳ ಇದಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚುರು ಚುರು ನೋಡುತ್ತ, "ಅಕ್ಕಚ್ಚು ಕುಡಿದು ಮುಗಿ ಯುವ ಮೊದಲೇ ಕಾಲು ಹಿಂಡಿಬಿಟ್ಟೆಯಾ? ಎಮ್ಮೆ ನರಿಯಾಗಿ ಹಾಲು ಇಳಿಸದಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ, ಏನು ಜೀವ ಎಣಿತು ನೀಗೆ?" ಎಂದು ಬೈದಳು.

ಕನಕಾಂಗಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಹಾಲು ತಂಬಿಗೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಹಾಲ್ಗೆಲ್ಲ ನೆಲವ ಹಾಲಾಯಿತು.

ಬೀದಿಯಿಂದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಕಟಾಚಲವತಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, "ಏನಮ್ಮಾ ನೀನು? ನಿನ್ನ ನೀರ ಬಿಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಬಡಿಸುವಾಗ ತುಪ್ಪ ಚೆಲ್ಲಿದೆ. ಹಗ್ಗ ಬಾವಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಈಗ ಅಷ್ಟೂ ಹಾಲು ಹೋಯಿತು. ನೀಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರ ಹೇಗಮ್ಮಾ?" ಎಂದನು. ಕನಕಾಂಗಿ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಹೆದರುತ್ತ ಬಾಡಿದ ಮುಖದಿಂದ, "ನಾನೇನು

ಮಾಡಲಿ ಮಾಡದ್ಯಾ! ಯಾರಾದರೂ ಹೆದರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಮೈಪೂರಾ ನಡುಗುತ್ತೆ" ಎಂದಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ದೀನಳಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ.

ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಇವಳನ್ನು ಬೈದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ಒಂದು ಕಷ್ಟವೇ ಆಗುತ್ತೆ. ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಕೋ ಎಂದರೆ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಮದುವಾಗಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?" ಎಂದನು.

ಪಾರಮ್ಮ ಕೋಪದಿಂದ ಮೂತಿ ತಿಪದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಚ್ಚೆ ಹೋದಳು.

ಮರುದಿನ ನೆರೆಯನೆಯ ಕಾವೇರಮ್ಮ ಬಂದು ಪಾರಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡಿ ಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು. ಆಗ ಕಾವೇರಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಬೇಕೆಂದಳು. ಪಾರಮ್ಮ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕೂಗಿಕರೆದು ನೀರು ತರಲು ಹೇಳಿದಳು. ಕನಕಾಂಗಿ ತುಂಬಿಬಿಟ್ಟು ನೀರು ತರಮ್ಮ ಲೋಟಿಗಳನ್ನೂ ತರುವಾಗ, "ಹೇಳಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯ್ತು! ಇಷ್ಟು ಮಲ್ಲ ನಡೆದರೆ ಹೇಗೆ? ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಾ ಪುರಸು ಇಲ್ಲ. ಜುಂದ ಎಮ್ಮೆ!" ಎಂದಳು ಪಾರಮ್ಮ.

ಕನಕಾಂಗಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳು ನಡುಗಿ ನೀರು ಕೆಳಗೆಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಿತು. ಅವಳ ಸ್ವರೆಯೂ ಒದ್ದೆಯಾಯಿತು.

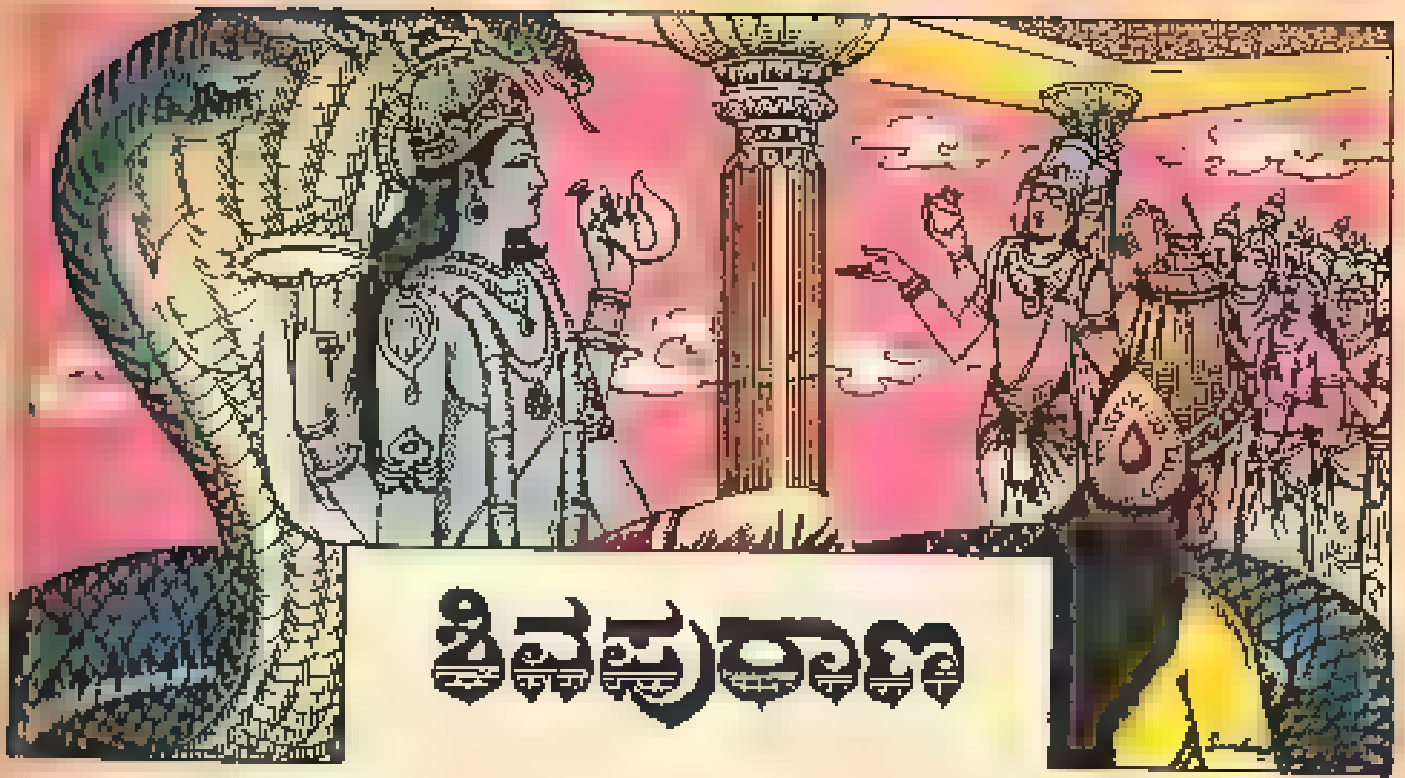
"ನೋಡಿದಿರಾ ಕಾವೇರಮ್ಮ! ಇದೂ ಇವಳ ರೀತಿ. ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ತೀರಿತು. ಕೈಲಿದ್ದದ್ದು ನೆಲಕ್ಕೇ!" ಎಂದಳು.

"ಹೌದೊಂದು ಪಾಪ ಹೊಸತಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಹುಡುಗಿ. ಇಲ್ಲಿನ ರೀತಿ ನೀತಿ ಹೇಗೋ ಅಂತ ಹೆದರಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ನನಗೂ ಮದುವ್ಯಾವ ಹೊಸತಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೇ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗುವ ನಷ್ಟ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸೊಸೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಅಂದುಕೊಂಡೇ ಮಾತಾಡಿಸ ಬೇಕು. ಆಗ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗದು" ಎಂದಳು ಕಾವೇರಮ್ಮ.

ಈ ಏನು ಪಾರಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟಿತು. ಆಗಿನಿಂದ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು. ಪಾರಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಾರ್ಪಾಡನ್ನು ನೋಡಿ ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಅದರ ನಡಕ್ಕೂ ಕನಕಾಂಗಿ ಅಂಕು ಹೆದರಿಕೆಯ ಮಳಾಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕೋಪದ ಗುಣವನ್ನು ಬಿಡದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ರಂಗರಾಜನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಇದೂ ಅವರೊಬ್ಬರ ಮೂರು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಮನೆ ಘರಸಿ, ಪಾರಮ್ಮನ ಸಿಡುಕುತನ ಸಪ್ಪಗಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಶಿವಪುರಾಣ

ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ವಿವಾಹವು ನಡೆದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಭಾರ ಇಳಿಸಿದವು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಶುಭ ಫಲದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ದಿವಗಳು ಕ್ರಮಿಸಿದಂತೆ ತಾರಕಾಸುರನ ಭದ್ರವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬರತೊಡಗಿತು. ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು ಇನ್ನೂ ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳಂತೆಯೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳು ಸಂತಸಗೊಂಡು ಬಂದರು. ಕಡೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಓ ಪಿತಾಮಹಾ! ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನರಕ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಲ ಹೀಗೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯರ ಕರ್ಯಾದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅದೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಾರಕಾಸುರನು ಸತ್ತ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಬೆಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದರು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವರೊಂದಿಗೆ "ನಾನು ತಾರಕಾಸುರನಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತು ನಿಜವೇ. ಅವನಿಗೆ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಒಳ್ಳೆಯವರಾದರೂ, ಕೆಟ್ಟವರಾದರೂ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೀರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೆಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶದವರೆಂದಾಕೊಂಡು ವರ ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ, ಅವರ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಬೆಂಕಿ ಲೋಕಗಳನ್ನು ದಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಕೇಳುವ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ತೀಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಬನ್ನಿ, ನಾವೀಗ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾರಕಾಸುರನು ಕೊಡುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತು

ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇರಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಮುಗುಳು ಸುಗುತ್ತು. "ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಮಹಾ ದೇವತೆಗಳಾದರಷ್ಟೆ ? ಅವರಿಗೆ ಕುಮಾರರು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಕಷ್ಟಗಳೂ ತೀರಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಿರಕ್ಕೂ ಗಾಲವು ಕೂಡಿ ಒರ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆ ?" ಎಂದನು.

"ಹಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ದಾಸಪತ್ಯವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬಂತೆಯೇ ಶಿವನಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬಂದು ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಗೋಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನ ಪರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು.

ವಿಷ್ಣು ಅವಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕು, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಭವಾನದ ಸುತ್ತಲೂ ನಂದಿಶ್ವರನು ಶಿರುಗಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅದನೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಗಣಗಳೂ

ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಷ್ಣು ನಂದಿಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾವು ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡು" ಎಂದನು.

"ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಹಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು ವಿಹಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ದಿಡ್ಡುರ ದೆಂದು ಶಿವನ ಅಪ್ಪ. ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ವಿಧಿ" ಎಂದನು ನಂದಿಶ್ವರ.

ವಿಷ್ಣು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ದೇವತೆಗಳು ಏನೂ ತೋರದೆ ಮುಖ ಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸಿ ಬಂದರೋ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಫಲ ಬಂದಿತು. ಅದುದರಿಂದ ವಿಷ್ಣು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವುಗಳು ಪಾರ್ಥಿವ ರಿಂಗವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಶಿವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅದರಂತೆ ದೇವತೆಗಳು ಮಗ್ಗಿನಿಂದ ಪಾರ್ಥಿವ ರಿಂಗವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರ,

1. ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು? ಎಂದೂ
ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದವರೂ
ಅವರ ಕಿವಿಗೂ ಎದ್ದು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

2. ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು? ಎಂದೂ
ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದವರೂ
ಅವರ ಕಿವಿಗೂ ಎದ್ದು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

3. ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು? ಎಂದೂ
ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದವರೂ
ಅವರ ಕಿವಿಗೂ ಎದ್ದು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

4. ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು? ಎಂದೂ
ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದವರೂ
ಅವರ ಕಿವಿಗೂ ಎದ್ದು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

5. ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು? ಎಂದೂ
ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದವರೂ
ಅವರ ಕಿವಿಗೂ ಎದ್ದು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

6. ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು? ಎಂದೂ
ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದವರೂ
ಅವರ ಕಿವಿಗೂ ಎದ್ದು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

7. ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು? ಎಂದೂ
ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದವರೂ
ಅವರ ಕಿವಿಗೂ ಎದ್ದು
ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಕಮಗ, ನಾಮಕರಣಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಹುಡುಗನೇ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ. ಅವನಿಗೆ ಪದ್ವಿವಿ ನಂದನ, ಸ್ವಧನಂದನ, ಗುಹನಂದನ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳು ಬಂದವು. ಕುಟುಂಬ ದೇವತೆಗಳೂ ಆ ಬಾಲನನ್ನು ನೋಡಿ ಹರಸಿದರು.

ಮನಿ ಪಕ್ಕಿಯರು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿದೊಂದಿಗೆ "ಅಪ್ಪಾ, ನಾವು ನಿನ್ನಿಗೆ ಪಾಲುಂಡಿದವೆಂಬುದ ರಿಂದರೋ ಏನೋ, ಕಮ್ಮನ್ನು ಕಮ್ಮ ಪತಿಗಳು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಯಾರು ದಿಕ್ಕು ? ನೀನೇ ಹೇಳಪ್ಪಾ" ಎಂದರು.

"ನಾನು ಕಮ್ಮ ಮಗನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀವುಗಳು ನನ್ನ ಪಾಯಿ ಗಳಾದಿರಿ. ಮತ್ತೇಕೆ ಚಿಂತೆ ? ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದುಬಿಡಿರಿ" ಎಂದನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ.

ಆಮೇಲೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ದಿನದಿನ ಪ್ರವರ್ಧ ಮೂಡಾಡುತ್ತ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಅಡುತ್ತ.

ಸಿಂಹಗಳನ್ನೂ, ಹುಲಿಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಪ್ತ ಪ್ರಕಾರ ಅಡಿಸುತ್ತ, ಸವಾರಿಮಾಡುತ್ತ, ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಶಿವನ ಬಿಲ್ಲು ದೊಡ್ಡದು ಆ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಭಾವವೇನೆಂದು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಕ್ರೌಂಚ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದನು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಿರಕಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬಾಲ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರದೆ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ರೀಲಾಡಾಲ ವಾಗಿ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟನು.

ಇಪ್ಪಾ ಗುಮಾಗ ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯರಿಗೆ ಇವು ತೋಡು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗಣಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಪುರುಷರಾಗಿ ಗಣಪತಿಗಳು ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು, ಹೀಗೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಸುಸಾರವು ಬೆಳೆಯಿತು.

ಶಿವನು ನಂದೀಶ್ವರನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಗಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೂ, ಅವನ ತಾಯಂದಿರಾದ ಅರುಮಂದಿ ಕೃತ್ತಿಕೆಯರನ್ನೂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆಮುಖಿಸಿದನು. ನಂದೀಶ್ವರನು ಅವರೆಲ್ಲ ರನ್ನೂ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಇದಿರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಗಾಢಾರಿಂಗನಮಾಡಿ, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರುಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಗೃಹಗಳೂ ಸೇರಿದ ಮಹಾಸಭೆಯದು.

ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, "ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರೇ !

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ನಿಮ್ಮ ಈ ಕುಮಾರನು ಈ ದಿನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟಾನೇ ನೂಲೆಯ ಕುಳಿಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ದೇವ ಸೇನಾಪತಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿಕೊ-
ಡಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದನು.

ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷವಟ್ಟರು. ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಉಪಾಯಸಮಾನ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪುರೋಹಿತತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ದೇವ ಸೇನಾಪತಿಯಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕವೂ ನಡೆಯಿತು. ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವೆಲ್ಲಾ ಐಯ ಘೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿತು.

ಈ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಯೊಂದಿಗೆ "ಅವ್ವಾ, ನೀನಿಗೆ ದೇವ ಸೇನಾಪತಿ ನಿನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅವತ್ತುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ದುವೃತ್ತನ್ನೂ ಪಾಪಿಗಳನ್ನೂ, ಭೂಭಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಾಗುವವರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನೀನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿರು. ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು.

ಅನಂತರ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕಕ್ಕುರಾದ ಒಂದು ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರು.

ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಯೊಂದಿಗೆ, "ಅವ್ವಾ, ನೀನಾಗಿ ಭವನವು ಸಿದ್ಧ ವಾಯಿತು. ನೀನು ಆ ಭವನದಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರು. ನೀನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು" ಎಂದರು.

ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ದೇವಿ ಗಣ ಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಈಗ ದೇವತೆಗಳು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅನೇಕ ವರಗಳನ್ನೂ, ಅಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ಅಯುಧಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾರಕಾಸುರನ ಸಂಹಾರವಾಗಲೆಂದು ಹರಸಿದರು.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಹಿರದೊಳಾಂತು, ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆ ಗಳಿಗೂ ಘಂಟು ತನ್ನ ಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ, "ಈಗ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ತಾರಕಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ನಾಹಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿರಿ. ಮೊದಲು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮ ಅದೇ" ಎಂದನು. ಕೊಡಲೇ ರೂಘೇರಿ ಮೊಳಗಿ ತೊಡಗಿತು, ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಹಡಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಭವನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು.

ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಶೋಣಿತವುರದಲ್ಲಿ ತಾರಕನಿಗೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಬರುತ್ತರೇ ಇದ್ದುವು. ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತಯಾರಿ ಸಿದ್ಧಾರೇಮೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ದೇವ ಸೇನಾ ಪತಿಯನ್ನು ಸುಧಿಸಲು ಅವನೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ತೊಡಗಿದನು.

ತಾರಕನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ಸೇನಾನಾಯಕ ರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ, "ನಮ್ಮ ನಗರದ ಮೇಲೆ ದೇವತೆ ಗಳು ದಾಳಿ ಮಾಡಲಿರುವರೆಂದು ಬಾರರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ, ಅದನ್ನು ಇದಿರಿಸಲು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧ ರಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ತರುವಾಯ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ತಾರಕನು ಪಾರ್ಥಿವ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪೂಜೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಪಂಚಬಿಲ್ವ ಗಳನ್ನೂ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಹೂಗಳೂ, ಪೂಜಾಮೃತ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಮೋಡ

ಶೋಮಹಾರ ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು. ಅಭಿಷೇಕ, ಅಲಂಕಾರ, ಧೂಪದೀಪ ಕೈಮೆದ್ದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದನು. "ಈಶ್ವರಾ! ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸ್ತೇನೆ. ಪೂಜೆಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲಿತವನ್ನು ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಾದಿಸು ವ್ಯಾಮಿ!" ಎಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದನು.

ಆತ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ದೇವತೆಗಳ ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ನಿರ್ಜಯಿಸಿದ ಮುಹೂರ್ತ ದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಗೊ ಮೊಳಗಿಸಲು ತೊಡಗಿ, ದೇವ, ರುದ್ರ, ವೀರಭದ್ರ ಮತ್ತು ದೇವೀಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಅವನ ಸೇನೆಗಳು ನಿರಾತುಕವಾಗಿ ಶೋಣಿತವುರದ ವರೆಗೂ ಬಂದು ನಗರವನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಶಿಬಿರದ ವಿವಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡುವು. ಶಿಬಿರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಗಳ ಒಂದಿಗೆ ಕೇಳಿತುಕೊಂಡು, "ಹೀರಾ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವ ಮೊದಲು ಸಂಧಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ತಾರಕನಿಗೆ ಸಂಧಿಯ ರಾಯಭಾರ ಕಳುಹಿಸೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಇದಕ್ಕೆ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ಕೊಡಲೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ವಿಶಾಖಾ, ನೀನು ತಾರಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಮೂತಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವನ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ವೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ತಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶಾಖನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತಾರಕನು ಸಭೆ ನಡೆಸಿ, ತನ್ನ ನಗರದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಗ ಬಂದ

ಎಶಾವನನ್ನು ನೋಡಿ ತಾರಕನು "ಯಾರು ನೀನು ?
ಬಂದ ಕಾರ್ಯವೇನು ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಎಶಾವನು ಅವನೊಂದಿಗೆ, "ತಾರಕಾ, ನೀನು
ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿರುವವನು. ಶಿವವುತ್ರವಾದ ಕುಮಾರ
ಸ್ವಾಮಿಯ ರಾಮಧಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಎಶಾವನು
ನಾನು" ಎಂದನು.

ತಾರಕನು ಸಂಕೋಪದಿಂದ ಎಶಾವನಿಗೆ ಕುಳಿತು
ಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ವನು
ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ? ನನಗೆ ದೇವತೆಗಳು ವಿರೋಧಿಗಳೇ
ಹೊರತು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ವಿರೋಧಿಮಲ್ಲ" ಎಂದನು.

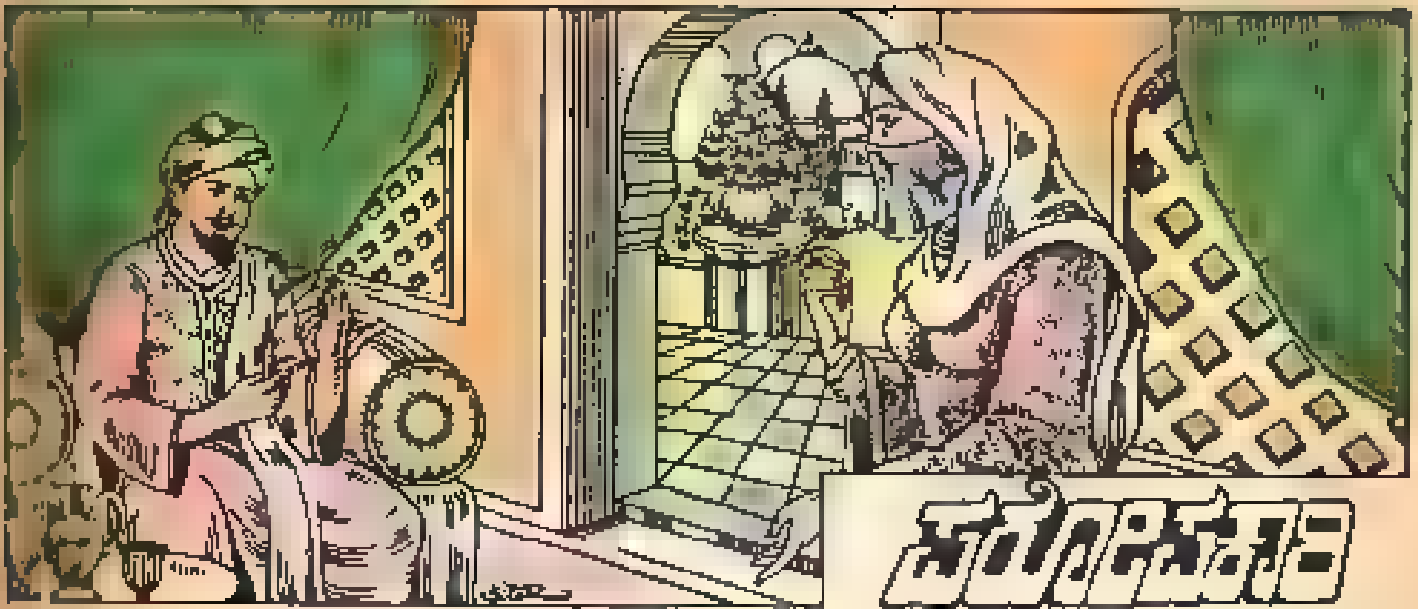
"ತಾರಕಾ, ನೀನು ಬಹಳಕಾಲದಿಂದ ಮೂರು
ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆಳಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ
ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ.
ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ
ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಭೋಗಪತಿವೃತ್ತಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ
ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನವ
ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು
ಕೊಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನನ್ನೊಡನೆ
ಹೇಳುವಂತೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ
ದ್ದಾನೆ" ಎಂದನು ಎಶಾವ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾರಕನು
ಮಹಾ ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ. "ನಾನು

ಹೆದರಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾರೇನು. ನಾಳೆ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲು
ಹೇಳು" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸೊಟ್ಟನು. ಎಶಾವನು
ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಮರುದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವಾಗ ಎರಡು
ಪಕ್ಷಗಳ ಸೇನೆಗಳೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದುವು.
ಯುದ್ಧವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳ
ವರೂ ಪ್ರಾಣದ ಆಶೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋರಾಡಿದರು.
ತಾರಕನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಾಣಾಸುರ, ಕಂಠಾಸುರ,
ಪ್ರಲಂಘಸುರ, ಅತಿಬಲ, ಕಂಭಾಸುರ, ಕುಂಭಾಸುರ
ವೊದಲಾದ ವಿರಾಧಿವೀರರಿದ್ದರು. ಕುಮಾರ
ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿರೂಪದ್ರ, ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ,
ಧರ್ಮ, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ವೊದಲಾದವರಿದ್ದರು.

ಯುದ್ಧವು ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು.
ತಾರಕನು ಸೋಲುವ ಸೂಚನೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.
ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಯಾಶವಾಗಲು ತೊಡಗಿತು. ಅವರ
ಧೈರ್ಯವು ಪೂರ್ತಿ ಅಳಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿ
ಸಿದನು. ಅದು ತಾರಕನ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು
ಸಾವಿರ ಸಿಡಿಲುಗಳ ಹಾಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು. ರಾಕ್ಷಸ
ಸೇನೆಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದುವು. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ
ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿ ಹೋದರು.

ಪರೋಪಕಾರ

ಒಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಜೀಜ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಯುವಕನು ವರ್ತಕ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಧನಿಕನಾಗಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಾಮೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಒಹಳ ಗೌರವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ವಿಶೇಷ ಗುಣವೇ ಏನಾದರೂ, ಯಾರಾದರೂ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರ್ದುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಒಳೆ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರೇಮಾಭಿಮಾನಗಳಿದ್ದುವು.

ಅಜೀಜ್ ಇರುವ ಮನೆಯ ನೆರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿನೇನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬರೊಳಗೆ ಅಜೀಜ್‌ನಿಗಿರುವ ಹಸರು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿನನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಅಜೀಜನ ವ್ಯಾಪಾರವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿನನು ಹೊಟ್ಟೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯೂ ವಾರದಾಯಿತು. ಮನೋಮೋದನೆ

ಯಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಹಿಡಿದು ಹೊರಳಿ ಹೋದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಭಯವೂ ಚಿಂತೆಯೂ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಒಂದುದಿನ ಸ್ವಾಮಿನನ ಹೆಂಡತಿ ಅಜೀಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಗಂಡನು ರೋಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವವೆಂದು ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಳು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಅಜೀಜ್ ಅವಳೊಂದಿಗೆ "ನೀನೇನೂ ಚಿಂತಪಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ರೋಗ ಗುಣವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಎಂದಿನಂತಾಗುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆ ರಾತ್ರಿ, ಪೂರಾ ಅಜೀಜ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. "ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ನೆರಮನೆಯವನ ಅಸೂಯೆಗೂ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಯಿತೆ? ಅಂತಹ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದುಕೊಂಡು, ಬೆಳಿಂಜಾಮದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಎತ್ತರೋ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಅಜೀಜ್ ಒಬ್ಬನೇ ನಡೆಯುತ್ತ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿದನು. ಬಾವಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ಒಯಲು ಇದ್ದಿತು. ಅಜೀಜ್ ಬಾವಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು. ಆಯಾಸ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಧ್ಧಗೆ ಇಳಿದನು. ಪ್ಯಾವಲಾಕ್ ಬಾವಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಪರ್ವತರು ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತ, ಅಜೀಜ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದರು. ಅವನನ್ನು ನಿಧ್ಧೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿ, ಚಿಪ್ಪಿ, ಹಾಲು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮೊದಲು ಹಸಿವೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದರು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ,

“ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದ ಅಜೀಜ್ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ ನನಗೆ ಜೀವಿತದ ಮೇಲೆ ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಕಾರಣ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಯಾವ

ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶೇಷಾಯುಷ್ಯ ವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಅಜೀಜ್

ಅಜೀಜನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾದುದರಿಂದ ಆ ಪರ್ವತರು ಅಜೀಜನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿರ್ವಾಟು ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ನೌಕರರಿಬ್ಬರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಹೋಗುವಾಗ, ಹಸಿರುಹುಲ್ಲು ಮೃದಾನದ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದ ಗ್ರಾಮಗಳ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರು.

ಈ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಗಳ ಜನರು ಆ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಅಜೀಜ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿ ವಂದಿಸಿ, ಅವನಿಗೊಂದು ಕುಟೀರ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಜೀಜನ ಮುಂದೆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂತೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗುವವರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೌರವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ಲಭಿಸಿ ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಅಜೀಜ್ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಎತ್ತರೋ ಹೊರಟು ಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಸೂಯಾರೋಗದಿಂದ ನರಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನೆರಮನೆಯ ಸೈಯದನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ಮಾಮೂಲು ಒತ್ತಿಗೆ ಒದಕೊಡಲಾದನು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಅಜೀಜನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ವಿವರವು ಹೊಸ ಪರಿಣಾಮದ ಸಂಗತಿ ಸೈಯದನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ವಿಷಾದಗ್ರಸ್ತನಾದ ಸೈಯದನು, ಒಂದು ದಿನ ಅಜೀಜನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟನು.

ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಜೀಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು ಸೈಯದ್ ಅಜೀಜ್

ನೋಡಿ, "ಚೆನ್ನಾಗಿರುವೆಯಾ?" ಎಂದನು.
ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳ
ಲಾಗಿತ್ತು" ಎಂದನು ಸೈಯದ್.

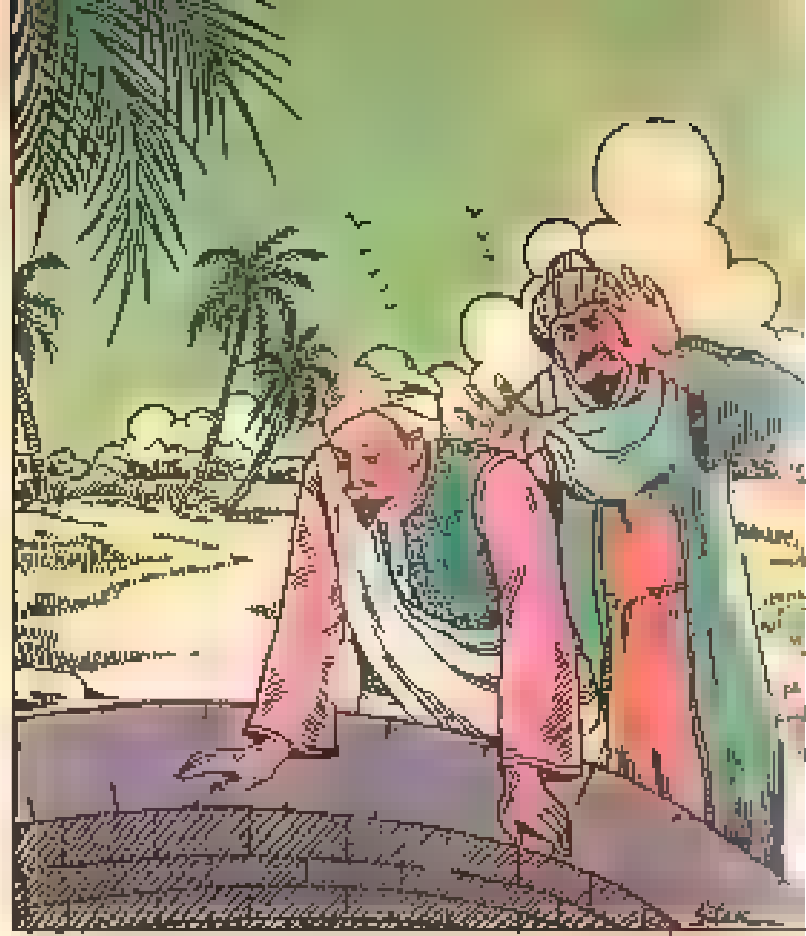
ಅಜೀಜ್ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿ
ಅಗ ಸೈಯದ್ "ಅಯ್ಯಾ, ನೀವು ನನ್ನ
ಕುರಿತು ಹಿಡಿದಿರುವ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ನೆರೆ
ದಿದ್ದ ಸೈಯದನೇ ನಾನು. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ
ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಲು ಬಂದೆನು. ಅದು
ಗುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಸಿರು
ಗಾಂಧಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಹೇಳುತ್ತೇನೆ"

ಅಜೀಜ್
"ಆಗಲಿ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ಅಜೀಜ್
ಎದ್ದು ಎದ್ದು ಸೈಯದನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು.

ಇಬ್ಬರೂ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹುರು ಹುಲ್ಲು
ಗಾಂಧಿನ ಸೇರಿದರು. "ಆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ವಿಚಿತ್ರವಿದೆ. ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು
ಸೈಯದ್ ಅಜೀಜನನ್ನು ಬಾವಿಯ ಬದಿಗೆ ಕರೆದು
ತೋರಿಸಿ ಹೋದನು.

ಅಜೀಜ್ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದನು.
ಕೂಡಲೆ ಸೈಯದ್ ಅಜೀಜನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಬಾವಿ
ಯೊಳಗೆ ದೂಡಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು
ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಅಜೀಜನಿಗೆ ಈಜು ಬಾರದು. ಆದರೆ ಆ ಬಾವಿ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಜಲದೇವತೆಗಳು ಬೀಳುವ ಅಜೀಜನನ್ನು
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುವು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅಜೀಜನ
ಕೈಯ ಗುಣಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸಿತ್ತು.
ಅಕಾಲದವರೆಗೆ ನಿಮಾಣುಷ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಹುಲ್ಲು
ಗಾಂಧಿನ ಪ್ರಾಂತ ಅವನ ಬರುವಿಕೆಯ ನಂತರವೇ
ಮಾಣವೆಂದ ಕೆಳಕಳಸ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ
ಗಾಂಧಿನಾದವನನ್ನು ಜಲದೇವತೆಗಳು ಮುಳುಗಲು
ಕರೆದು ಹಿಡಿದು ಮೆಟ್ಟಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದುವು.

"ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದ
ವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಈ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ
ಸುಲ್ತಾನನು ಬರುತ್ತಾನೆ" ಎಂದುವು ಜಲ
ದೇವತೆಗಳು.

"ಆದೇಕೆ?" ಕೇಳಿದನು ಅಜೀಜ್.

"ಸುಲ್ತಾನನ ಕುಮಾರಿಗೆ ದೆವ್ವ ಬಡಿದಿದೆ.
ಏನಿಂದ ಗುಣವಾಗುವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ.
ನೀನು ಸಾಕುವ ಕರೀಡಕ್ಕಿನ ಮೀಸೆಯ ಒಂದು
ರೋಮವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಸುಟ್ಟು ಅದರ ಹೊಗೆ
ಯನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮೂಗಿನ ಹತ್ತಿರ
ತೋರಿಸಿದರೆ ದೆವ್ವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ" ಎಂದುವು
ಜಲದೇವತೆಗಳು. ಅಜೀಜ್ ಜಲದೇವತೆಗಳು
ಅಜೀಜನನ್ನು ಮೇಲೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟುವು.

ಅಜೀಜ್ ಕುಟೀರವನ್ನು ಸೇರಿ ತನ್ನ ಕರೀಡಕ್ಕಿನ
ಮೀಸೆಯ ಒಂದು ರೋಮವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಾಗ್ರತೆ
ಯಿಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ರಾಜಭಟರು ಒಂದು ಸುಲ್ತಾನನ ಅಗಮನ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಯುವರಾಣಿಯನ್ನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಅವರು ಪುಚ್ಚೆಯ ಹಾಗೆ ಆಚೀಚೆ ನೋಡುತ್ತ, ಏನೇನೋ ಒಟಗುಟ್ಟುತ್ತ, ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು.

ಅಜೀಜ್ ಭದ್ರವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮಿಷಿ ರೋಮವನ್ನು ತಾಂಬಾಣದ ಕೆಂಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದನು. ಅದರಿಂದ ಹೊರಟ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಯುವರಾಣಿಯ ಮುಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ತೋರಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಯುವರಾಣಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎದ್ದವಳಂತೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಮೌನವಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಜಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವಜೀರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ಮಹನೀಯನನ್ನು ಹೇಗೆ ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಪ್ರಭೂ, ಯುವರಾಣಿಗೆ ಓಡಿದ ದೆವ್ವವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದವರಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು, ತಾವು ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಮರೆತರಾ?" ಎಂದನು ವಜೀರ.

"ಆದಕ್ಕೆ ಈ ಮಹಾನುಭಾವನು ಅಂಗೀಕರಿಸ ಬೇಕಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು ಸುಲ್ತಾನ.

"ಆ ವಿಷಯ ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಜೀರನು ಸುಲ್ತಾನನ ಆಭಿಷ್ಠಾಯವನ್ನು ಅಜೀಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಯುವರಾಣಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಅಜೀಜ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅಮೇಲೆ ಯುವರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಜೀಜನ ಮದುವೆ ಒಹಳ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.

ಮುಂದೆ ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನು ಮೃತನಾದನು. ಅಜೀಜನೇ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿ ಸುಲ್ತಾನನೂ ಆದನು. ಅಜೀಜನಿಗೆ ಒಂದ ಈ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೈಯದನ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಪೂರ್ತಿ ಹುಚ್ಚನೇ ಆದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸುಲ್ತಾನ್ ಅಜೀಜ್ ತನ್ನ ಪರಿವಾರ ದೊಂದಿಗೆ ನಗರ ಪಯಾಗಟನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಹರಕು ವರಕು ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಾ ಒಟ್ಟಿ ಕೆರಿಚುತ್ತ ತಿರುಗುವ ಸೈಯದನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅಜೀಜ್ ಅವನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಅವನನ್ನು ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಮದ್ದು ಮಾಡಿಸಿದನು ಅವನ ಹುಚ್ಚು ಇಳಿದು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿರ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಆರ್ಕ್ ಟಿಕ್ ಸೀಲ್ ಜಲಚರಗಲು

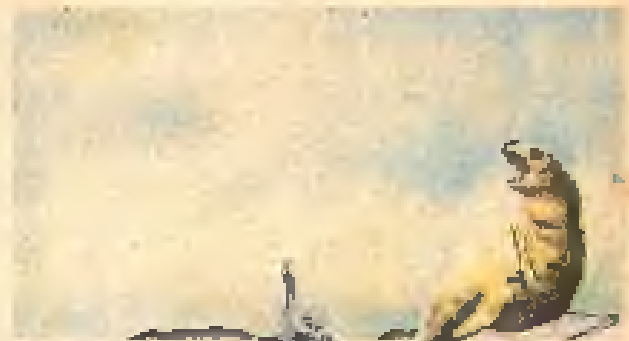
ಆರ್ಕ್ ಟಿಕ್ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಂಜು ಗಡ್ಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸೀಲ್ ಜಲಚರಗಳ ಮರಿಗಲು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಉದಾಡಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಮೃದುವಾದ ಎಳೆ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ಬಿದ್ದು ಮಿರಿಮಿರಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮುಗ್ಧ ಮುಖಗಳಿಂದ, ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಊದಾ ಬಣ್ಣದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸೀಲ್ ಮರಿಗಲು ಏಕು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಮೂರ್ತಿ ತಿಂಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಎಪ್ರಿಲ್ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಸೀಲ್ ಮರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಾರ ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬೇವಿವರವಾಗಬೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೇ ಅವುಗಳ ಚರ್ಮಗಳ ಬಣ್ಣ ಊದಾವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೋಳಿಗೆ ಬೇಟೆಗಾರರು ಒಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಚರ್ಮ ಸುರಿದುಕೊಂಡು ಮೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೆಲವು ಸಾವಿರ ಜಲಚರಗಲು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಮೃದುವಾದ ಚರ್ಮಗಳು ಸಂಪನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯರು ಭರಿಸುವ ಕೋಟಿಗಳ ತಯಾರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ.

ಈ ಶತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಇವುತ್ತು ಮಿಲಿಯನ್‌ವರೆಗಿದ್ದ ಈ ಜಲಚರಗಲು ಪ್ರಸ್ತುತ ಒಂದು ಮಿಲಿಯನ್‌ಗೆ ತಗ್ಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾಗುವರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜಲಚರ ಸಂತತಿ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ ಎನ್ನುವರು ನ್ಯೂ ಪೌಂಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಸೇರಿದ "ಗ್ರೀನ್‌ಲೇನ್" ಸಂಸ್ಥೆಯವರು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಸೀಲ್ ಮರಿಗಳ ಬೇಟೆಯನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಆರ್ಕ್ ಟಿಕ್ ಸೀಲ್ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಈ ಜಲಚರಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆನೆ-ಸೀಲ್ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ಬಣ್ಣಗಳ ಭಾವವೂ, ಆರು ವಿವಿಧ ಎತ್ತರವೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಇವು ನೀರಲ್ಲಿರುವ ಮೀನು, ನಕ್ಷೆ, ಏಡಿ, ಮೊದಲಾದ ಜಲಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಕಿವಿಗಳು ಕಾಣದ ದಪ್ಪ ಬಚ್ಚು ಚಕ್ಕವಾದರೂ ಇವುಗಳ ಶ್ರವಣಶಕ್ತಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಇವುಗಳು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತ್ವರಿತ ತಿತ್ತಿಯ ಮುಖಾ ಗಾಳಿ ಹೀರಿಕೊಂಡು, ನೀರಿನೊಳಗೆ ಮುಳುಗುತ್ತವೆ. ನೀರಿನೊಳಗಿರುವಾಗ ಗುಂಡಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇವು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನೀರಿನೊಳಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ನೀರಿನೊಳಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಚುರುಕಾಗಿರುವ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸೆರವ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಕುಂಟಾ ಜಡಮಾದ್ಯ ದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ !

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೫ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

M. Natarajan

A. L. Syed

★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಹೋದುವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಖ್ಯಾಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ★ ಆಗಷ್ಟೆ ೧೦ ರೋಳಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂ. ೫೦ ಬಹುಮಾನ. ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮಾ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಜೂನ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ವಿಜಾತಿಗಲ ಒಗ್ಗಟ್ಟೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಸಜಾತಿಗಲ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕೆ?

ಕಳೆಯುವವರು : ಹೆಚ್. ಪೂರ್ಣಿಮಾ, ದಾಮಣಿ-೨

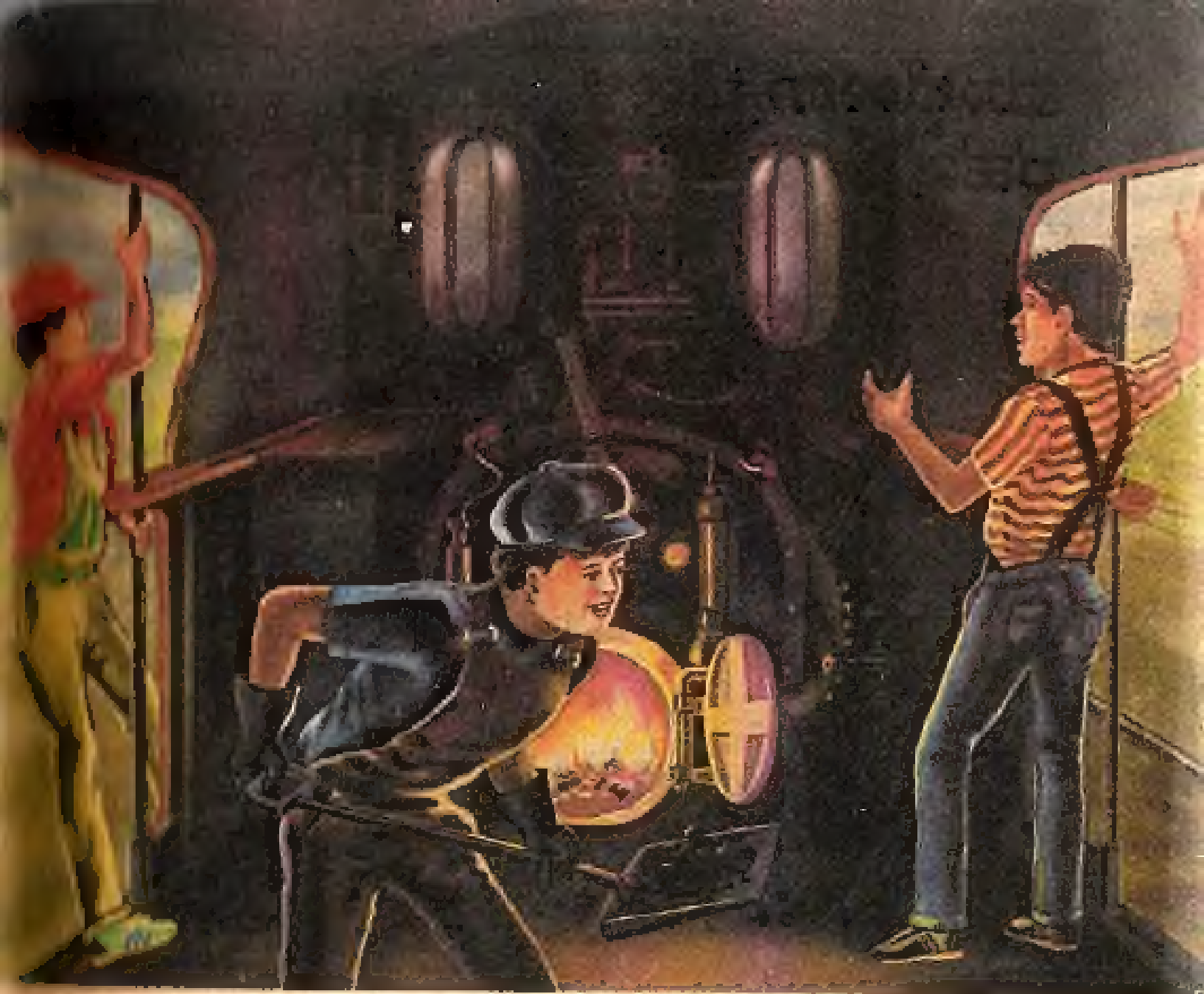
ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ತಿಂಗಳ ಆಖ್ಯಾನೋಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಉತ್ತರಗಳು :

೧. ಹೂಯಾನ್‌ಸಾಂಗ್ ೨. ಚಾಲುಕ್ಯವಂಶ ೩. ಅಲ್ಲಾ ಉದ್ದೀನ್ ವಿಲ್ಹೀ ೪. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು
೫. ಪಾಟೀವೊನ್ಸಲೇ

Printed by B. V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., and Published by B. VISWANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandamama Publications) 188, Arcot Road, Madras-600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adopting them in any manner will be dealt with according to law.

ನಿಜವಾದ ಮೋಜು, ಗೋಲ್ಡ್ ಸ್ಪಾಟ್ ಮೋಜು.

Artificially Flavored. Contains no fruit juice or fruit pulp.

Serve chilled

**GOLD
SPOT**

**ಮಾಲೋವಾ ಟೋಳಿ
ರಹಸ್ಯ ಹರುಷ ತಂದರು ನೋಡಿ**

1. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 2. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 3. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 4. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 5. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 6. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 7. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 8. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 9. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*
 10. *Diebstahl von Geld und Wertgegenständen*

Developmental Goals

[illegible]

சென்னை, 15-05-2019

1. *Identify the components of the system.*
 2. *Identify the components of the system.*
 3. *Identify the components of the system.*
 4. *Identify the components of the system.*
 5. *Identify the components of the system.*
 6. *Identify the components of the system.*
 7. *Identify the components of the system.*
 8. *Identify the components of the system.*
 9. *Identify the components of the system.*
 10. *Identify the components of the system.*

[illegible]

Spices, herbs, and other products.....

[illegible]

Good House Institute also has an established relationship. Good House Food stands second for quality, convenience, and value. We are proud to be the first to offer a full line of products. We are also proud to be the first to offer a full line of products. We are also proud to be the first to offer a full line of products.

Abstracts provided by the publisher.

1978, which you also thought might
 include William H. French, Jr. and
 possibly other people — not a French, who,
 that is, I don't know who, and who
 thought that was French, and so French
 is, and so French was French, and
 so, and so French was French...
 and so French was French, and so
 French was French, and so French
 was French, and so French was
 French, and so French was French...

elective, term 4 of 2000.

— 100 —

1000 ரூபாய் வரையில் உள்ள பணம்
உடனடியாகவே வழங்கப்படும் 1000 ரூபாய் வரையில்
உள்ள பணம் திரும்பப் பெறப்படும் 1000 ரூபாய்
வரையில் உள்ள பணம்.

© 2004 by the author. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or by any information storage or retrieval system, without permission in writing from the author.

www.pearsoned.com

* IN INTERVIEW WEEKLY FOR 2000

ವಿಟಮಿನ್-ಭರಿತ ಮ್ಯಾಟೋವಾ: ಆರೋಗ್ಯ, ಬಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಾಗಿ